

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

**Aquesta transcripció està pendent de
verificació i correcció. Pot contenir, doncs,
errades de fidelitat i incorreccions
lingüístiques i no es pot considerar
com una publicació oficial**

Sessió núm. 26 / CC / 15.07.2026

Doc. Q:\D18\R440Transcripcio\CC\26CC\

Fitxer 26CC1

XV legislatura · cinquè període · sèrie C · número ****

Comissió de Cultura

Sessió 26, dimecres 15 de juliol de 2026

Presidència de l'H. Sr. Joan Ignasi Elena Garcia

Sessió 26 de la CC

La sessió de la Comissió de Cultura (CC) s'obre a ****. Presideix Joan Ignasi Elena Garcia, acompanyat de la vicepresidenta, Carme Renedo i Puig, i del secretari, Ernesto Carrión Sablich. Assisteix la Mesa el lletrat Ferran Domínguez García.

Hi són presents [Imma Ferret Raventós](#), [Rocio Garcia Pérez](#), [Guillem Mateo Sellas](#) i [Gisela Navarro Fuster](#), pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; [Jordi Bertran](#) i [Luengo](#), [Francesc de Dalmases](#) i [Thió](#) i [Lluís Puig Gordi](#), pel G. P. de Junts; [Carles Campuzano](#) i [Canadés](#) i [Raquel Sans Guerra](#), pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; [Pau Ferran Navarro](#) i [Lorena Roldán Suárez](#), pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; [Manuel Jesús Acosta Elías](#), pel G. P. de VOX en Cataluña; [Susanna Segovia Sánchez](#), pel G. P. Comuns; [Laura Fernández Vega](#), pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, i [Sílvia Orriols Serra](#), pel G. Mixt[membres comissió].

[Assisteix] a aquesta sessió [assistents].

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Sol·licitud de compareixença d'una representació de la Fundació Primavera Sound davant la Comissió de Cultura perquè informi sobre les accions que duen a terme en matèria d'inclusió i sostenibilitat a través de la cultura (tram. 356-01588/15). Ester Capella i Farré, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.
2. Sol·licitud de compareixença d'una representació de CulturaCoop, la sectorial de cultura de la Federació de Cooperatives de Treball, davant la Comissió de Cultura perquè presenti el seu decàleg (tram. 356-01643/15). Rocio Garcia Pérez, Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Raquel Sans Guerra, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Susanna Segovia Sánchez, Grup Parlamentari Comuns, Laura Fernández Vega, Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.
3. Sol·licitud de compareixença del director de la Institució de les Lletres Catalanes davant la Comissió de Cultura perquè presenti el Pla nacional del llibre i la lectura (tram. 356-01644/15). Elena Díaz Torrevejano, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.
4. Sol·licitud de compareixença de Víctor Jiménez, en representació de la sectorial de cultura de la Federació de Cooperatives de Treball de Catalunya, davant la Comissió de Cultura perquè presenti les seves aportacions a la tramitació del Projecte de llei de drets culturals de Catalunya (tram. 356-01652/15). Susanna Segovia Sánchez, Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.
5. Sol·licitud de compareixença del director general de Promoció Cultural i Biblioteques davant la Comissió de Cultura perquè informi sobre l'estat d'execució del Pla de millora de les biblioteques escolars de Catalunya (tram. 356-01692/15). Jordi Bertran i Luengo, Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

6. Sol·licitud de compareixença del director general d'Innovació, Digitalització, Currículum i Llengües davant la Comissió de Cultura perquè informi sobre l'estat d'execució del Pla de millora de les biblioteques escolars de Catalunya (tram. 356-01693/15). Jordi Bertran i Luengo, Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

7. Sol·licitud de compareixença d'una representació del grup impulsor del reconeixement de la masia de Can Teixidor de Pineda de Mar com a bé cultural d'interès local davant la Comissió de Cultura perquè informi sobre la necessitat que es rehabiliti i sigui declarada bé cultural d'interès local (tram. 356-01698/15). Jordi Bertran i Luengo, Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

8. Sol·licitud de compareixença d'una representació de l'Acadèmia del Cinema Català davant la Comissió de Cultura perquè informi sobre l'activitat de la institució (tram. 356-01714/15). Jordi Bertran i Luengo, Grup Parlamentari de Junts, Raquel Sans Guerra, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

9. Sol·licitud de compareixença del director general de Drets Culturals, Creació i Biblioteques davant la Comissió de Cultura perquè informi sobre les polítiques de suport i impuls al sector del circ (tram. 356-01754/15). Elena Díaz Torrevejano, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

10. Sol·licitud de compareixença d'Edgar Garcia Casellas, director de l'Institut Català de les Empreses Culturals, davant la Comissió de Cultura perquè informi sobre les polítiques de suport i impuls al sector del circ (tram. 356-01755/15). Elena Díaz Torrevejano, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

11. Compareixença de la directora del Museu Nacional Arqueològic de Tarragona davant la Comissió de Cultura per a informar sobre l'estat de conservació de la pedrera romana del Mèdol, l'espai d'interpretació ubicat a l'àrea de servei annexa i

les pedres de rebuig situades a la zona annexa al clot del Mèdol (tram. 357-00893/15).

12. Proposta de resolució sobre la protecció, rehabilitació i obertura de la Casa Museu Manuel de Pedrolo, a Tàrraga (tram. 250-01114/15). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació (text presentat: BOPC 435, 48; esmenes: BOPC 465, 9).

13. Proposta de resolució sobre el suport a la creació de l'Ateneu de la Cançó a Barcelona (tram. 250-01167/15). Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 457, 58; esmenes: BOPC 508, 18).

14. Proposta de resolució sobre el projecte Apropa Cultura (tram. 250-01191/15). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació (text presentat: BOPC 467, 44).

15. Proposta de resolució sobre la protecció i l'adquisició del retaule de Santa Maria de Toudell (tram. 250-01214/15). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 479, 31; esmenes: BOPC 534, 44).

16. Proposta de resolució sobre el dret de tanteig i retracte i l'adquisició de l'edifici conegut com Ca l'Ardiaca, de Tarragona (tram. 250-01215/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 479, 32; esmenes: BOPC 534, 44).

El president

Què tal, bon dia. Comencem la sessió. Si han de comunicar alguna substitució algun grup? Endavant, senyor Bertran.

Jordi Bertran i Luengo

Gràcies, president. La diputada Ennatu Domingo substituirà el diputat Lluís Puig, que no es pot connectar per temes de les incidències dels incendis. Però vaja, el punt de partida és que segueix fora del país.

El president

Molt bé. Laura?

Rocio Garcia Pérez

President... (*Veus de fons.*) Sí, president. El diputat Guillem Mateo sortirà en el punt 12 i serà substituït pel diputat Manel Ezquerra, que farà el punt 12.

El president

Molt bé, perfecte. Per tant, no veig més substitucions. Comencem.

Sol·licituds de compareixença

356-01588/15, 356-01643/15, 356-01644/15, 356-01652/15, 356-01692/15,
356-01693/15, 356-01698/15, 356-01714/15, 356-01754/15 i 356-01755/15

Si els sembla, les compareixences que s'han sol·licitat són fins al punt 8. Volen alguna votació separada? (*Veus de fons.*) Fins a la 10, perdó.

Alguna votació separada?

Jordi Bertran i Luengo

Jo volia fer una consulta tècnica. El punt número 6 és correcte que vingui en aquesta comissió?

El president

Vosaltres vau demanar al grup algun lloc concret o en genèric vau demanar? Perquè és una compareixença demanada per Junts, però no vau dir on, suposo, i l'han assignat aquí.

Jordi Bertran i Luengo

Jo em refereixo a la de la Federació de Cooperatives de Treball...

El president

Ah, perdó, perquè el punt número 6... El 6 és un altre.

Jordi Bertran i Luengo

Ah, bé, és que clar, jo tinc un ordre antic.

El president

Ah, d'acord. Ja està, ja està, d'acord. Per tant, seria la sol·licitud de quina? Perdona, eh?

Jordi Bertran i Luengo

La compareixença de Víctor Jiménez en representació de la sectorial de cultura de la Federació de Cooperatives... O ja no hi és?

Carme Renedo i Puig

Sí, sí, és el 4. (*Remor de veus.*)

El president

Perdoneu, és que no la veia.

Jordi Bertran i Luengo

Per demanar per les aportacions a la tramitació del Projecte de Llei de drets culturals. Jo crec que hi ha una...

Carme Renedo i Puig

Seria de la ponència.

El president

(*Forta remor de veus.*) Crec que ho vam comentar, que havia acabat el termini... (*Persisteix la remor de veus.*) Exacte, que ho votàvem aquí, perquè havia acabat el termini, però consideràvem que havien de venir. Ho votàvem aquí i llavors dèiem que els traslladàvem allà.

Jordi Bertran i Luengo

Aclarit, gràcies.

El president

Molt bé, ha anat bé, perquè així ho hem pogut dir i deixar-ne constància. Per tant, si us sembla, en el ben entès que el punt número 4 és una compareixença que després demanarem que vagi a la ponència, votem des del punt número 1 fins al punt número 10.

Vots a favor?

Per tant, s'aprova per unanimitat.

I en aquests moments suspenem per un minut per començar la compareixença de la directora.

(Pausa.)

Endavant, si els poden cridar... Tenen lloc? Sí, ja està, perfecte. *(Remor de veus.*

Pausa.)

Compareixença de la directora del Museu Nacional Arqueològic de Tarragona per a informar sobre l'estat de conservació de la pedrera romana del Mèdol, l'espai d'interpretació ubicat a l'àrea de servei annexa i les pedres de rebuig situades a la zona annexa al clot del Mèdol

357-00893/15

Benvinguda a la directora del Museu Nacional Arqueològic de Tarragona. És la compareixença per informar sobre l'estat de conservació de la pedrera romana del Mèdol, que és l'espai d'interpretació ubicat a l'àrea de servei annexa i les pedres de rebuig situades a la zona annexa del Mèdol. Havíem quedat, en principi, que faria una intervenció d'un quars d'hora, vint minuts. Posem vint minuts i després ja els grups per cinc minuts, tres, cinc minuts, doncs cinc minuts, fan les seves intervencions i després perquè contesti vostè. Per tant, endavant i benvinguda, sí.

(L'exposició va acompanyada d'una presentació de xarts, que es pot consultar a l'Arxiu del Parlament.)

Elena Juncosa Vecchierini (directora del Museu Nacional Arqueològic de Tarragona)

Moltes gràcies, senyor president; senyores i senyors diputats. Comparec avui davant d'aquesta comissió per informar sobre l'estat de conservació de la pedrera del Mèdol, sobre l'espai d'interpretació situat a l'àrea de servei annexa i sobre la situació dels carreus ubicats a l'entorn del clot del Mèdol. Voldria agrair, en primer lloc, la presència del director general de Patrimoni Cultural i la gerent de l'Agència Catalana del Patrimoni Cultural, que m'acompanyen avui. La pedrera del Mèdol és un dels

espais més singulars del conjunt arqueològic de Tàrraco, reconegut com a patrimoni mundial per la UNESCO, i constitueix un testimoni excepcional dels sistemes d'extracció de pedra que van fer possible la construcció de la ciutat romana.

La seva conservació exigeix una gestió que integri els valors arqueològics, geològics, paisatgístics i ambientals que conviuen en aquest espai. Permetin-me, abans de començar, una precisió prèvia. Em vaig incorporar a la direcció del Museu Nacional Arqueològic de Tarragona a final del mes de gener de 2026 i per aquest motiu distingiré al llarg d'aquesta intervenció entre les actuacions desenvolupades pel MNAC des de la incorporació de la pedrera del Mèdol a la seva gestió i aquelles que s'han impulsat durant aquests darrers mesos sota la meva direcció.

El 12 de maig de 2025 es va produir la donació de la pedrera del Mèdol per part de Abertis a l'Agència Catalana del Patrimoni Cultural, així com la seva adscripció al Museu Nacional Arqueològic de Tarragona. Això va representar un pas especialment rellevant des del punt de vista patrimonial i institucional. Més enllà de la seva transcendència administrativa, aquesta operació va significar el retorn a la gestió pública d'un dels espais més emblemàtics del conjunt de Tàrraco. Aquest fet té un evident valor simbòlic per a la ciutadania però, sobretot, permet abordar la seva gestió amb una visió integrada, que incorpora la conservació preventiva, la recerca, la documentació, la interpretació, la difusió i la gestió de l'ús públic del monument.

Abans d'entrar en el detall de les actuacions, voldria respondre de manera directa a la qüestió que motiva aquesta compareixença. Amb les dades tècniques disponibles en l'actualitat podem afirmar que la pedrera del Mèdol presenta un estat general de conservació estable. Aquesta valoració no exclou la necessitat de mantenir un seguiment continuat dels fronts rocosos, ni de desenvolupar actuacions preventives pròpies d'un monument d'aquestes característiques. Tanmateix, els estudis tècnics actualitzats no evidencien processos d'inestabilitat generalitzada, ni una evolució desfavorable respecte les avaluacions efectuades durant els darrers anys. Precisament per aquest motiu, la línia de treball del MNAC es basa en el coneixement tècnic i científic com a fonament de qualsevol decisió relacionada amb la conservació, la seguretat i l'ús públic del monument.

La pedrera del Mèdol havia estat objecte especialment entre els anys del 2010 i 2014 d'importantes actuacions de restauració, consolidació, adequació i museïtzació a través de l'1 per cent cultural per part de la Fundació Abertis. Aquelles intervencions van permetre recuperar el monument, crear els recorreguts de visita, habilitar els miradors i posar en funcionament el centre d'interpretació situat a l'àrea de servei de l'autopista.

Des de la incorporació de la pedrera a la xarxa d'equipaments gestionats pel MNAC, s'han desenvolupat diferents actuacions de conservació i de manteniment, entre les quals voldria destacar: la revisió i la reparació de diverses estructures de l'itinerari exterior, que es trobaven degradades en el moment de la sessió, incloent-hi les portes d'accés i diferents elements del recorregut de visita; l'execució continuada del treball de desbrossament i de jardineria, tant a l'àmbit exterior com a l'interior del Clot del Mèdol, sempre sota criteris de preservació ambiental i amb assessorament especialitzat; l'inici de la renovació de la senyalització amb la substitució per part dels cartells exteriors i dels principals punts d'accés; la reparació i la posada al dia dels sistemes audiovisuals i de so del centre d'interpretació que presentaven incidències i de funcionament en el moment de la sessió, i la recuperació d'un programa estable d'activitats a la pedrera del Mèdol, tan sols dos mesos després de la seva cessió.

Aquest conjunt d'actuacions s'ha materialitzat amb una execució pressupostària global de 96.242,72 euros en el període 25-26, i amb una concentració majoritària de la despesa durant l'any 2025 i una execució complementària durant l'any 2026. Pel que fa a la dinamització de l'espai, des de l'estiu del 2025 es van posar en marxa visites guiades gratuïtes, inicialment amb dues sessions setmanals durant els mesos d'estiu i, posteriorment, amb una periodicitat mensual. Paral·lelament, la pedrera del Mèdol es va incorporar a les visites concertades, a les activitats educatives i al programa familiar Vine al MNAC en família.

La resposta del públic ha estat molt positiva, amb una elevada ocupació de les places disponibles, exhaurint-se les places sovint i amb unes valoracions excel·lents per part dels participants. En aquest sentit, cal assenyalar que les visites concertades han rebut prop de mil visitants, i aquestes dades posen de manifest

l'interès ciutadà per recuperar aquest espai patrimonial i reforcen la voluntat del MNAC de continuar ampliant els usos sempre que les condicions tècniques ho permetin.

Des de la meua arribada a la direcció del MNAC, a finals de gener del 26, la prioritat ha estat disposar d'una base tècnica actualitzada, que permetés prendre decisions fonamentades sobre el futur del monument. Per aquest motiu, durant aquests mesos, s'han impulsat tres línies principals de treball. La revisió i actualització dels estudis geològics, la realització d'un nou estudi biològic integral que fixa criteris de conservació del patrimoni natural i arqueològic i la reactivació de les gestions amb la concessionària de l'àrea de servei per tal de formalitzar l'acord que permeti recuperar plenament l'ús del centre d'interpretació com a porta d'entrada a la visita del conjunt patrimonial.

La primera actuació ha estat l'actualització de l'avaluació geològica de la Pedrera. L'informe elaborat aquest any revisa l'estat de l'agulla central i dels diferents fronts d'extracció i conclou que l'agulla es manté estable, sense moviments, ni noves esquerdes significatives observables respecte als estudis anteriors. Les intervencions realitzades anteriorment per la seva estabilització estructural han estat efectives, tot i que s'ha de mantenir el control sobre la vegetació que creix en les seves discontinuïtats. Igualment, la comparació amb l'estat documentat l'any 2013 no evidencia...

Fitxer 2

canvis substancials en els talussos del conjunt per altres períodes de pluges intenses i la sequera.

Al mateix temps, l'informe identifica diversos sectors dels fronts d'extracció on es mantenen riscos puntuals associats als processos naturals de meteorització de la roca. Per aquest motiu, recomana mantenir les mesures de protecció existents, continuar el control de la vegetació, efectuar inspeccions periòdiques i desenvolupar les actuacions preventives necessàries. Aquest estudi representa un pas molt important, perquè proporciona una base tècnica sòlida sobre la qual planificar l'ampliació progressiva de les possibilitats de visita al clot del Mèdol. Ara bé,

qualsevol ampliació de l'accés es plantejarà sempre d'acord amb els criteris de seguretat establerts per aquests informes tècnics, i mentre aquests criteris així ho aconsellin, les visites continuaran desenvolupant-se en un format controlat i guiat.

La segona línia de treball ha estat el seguiment d'un estudi biològic integral del conjunt. Aquest treball actualitza el coneixement sobre la vegetació, els hàbitats i les espècies presents a l'espai, identifica elements d'interès ecològic i estableix criteris de gestió que permeten compatibilitzar i equilibrar tres objectius igualment essencials. La conservació del patrimoni arqueològic, la preservació dels valors naturals i la qualitat de l'experiència de la visita.

Els resultats posen de manifest que la vegetació ha experimentat un creixement notable durant els darrers anys, afectant la lectura visual d'alguns fronts d'extracció i fent necessari establir un programa estable de manteniment. Les principals recomanacions se centren en el control selectiu de la vegetació per preservar els elements patrimonials, la millora dels itineraris i de les condicions de visites, la protecció dels hàbitats i espècies d'interès i la planificació de les actuacions de manteniment, d'acord amb criteris de conservació de la fauna i prevenció d'incendis. En conjunt, l'informe defensa una gestió activa i adaptada a cada zona per garantir la sostenibilitat ambiental i patrimonial de l'espai.

Cap subratllar que aquestes actuacions no responen únicament a criteris de neteja o manteniment, sinó que el seu objectiu és també recuperar la lectura arqueològica del monument, preservar els hàbitats d'interès comunitari i protegir les espècies de flora i fauna presents a l'espai, tot desenvolupant els treballs en els períodes més adequats des del punt de vista ambiental.

Pel que fa al Centre d'Interpretació, situat a l'àrea de servei, l'Agència Catalana del Patrimoni Cultural i la concessionària Áreas treballen en la formalització de l'acord que n'ha de permetre la utilització estable per part del MNAC. Durant aquests mesos, he impulsat personalment les gestions necessàries per avançar en aquesta línia. S'han reprès les gestions amb la concessionària amb la voluntat d'accelerar aquest procés i consolidar aquest espai com a porta d'entrada a la visita al monument. Mentrestant, el centre ja utilitza puntualment durant les visites guiades per projectar l'audiovisual introductori i contextualitzar la visita.

M'agradaria afegir que en aquests anys de gestió hi ha hagut un clima de col·laboració entre Àreas i el MNAC, que ha permès fer millores puntuals com l'adaptació del vídeo del centre d'interpretació, la renovació del sistema audiovisual i la coordinació també pel projecte de renovació de la senyalització en marxa, així com el suport de les activitats del MNAC i de la seva difusió. L'objectiu és que aquest equipament recuperi plenament la seva funció com a espai estable i d'acollida, interpretació i divulgació dels valors històrics, arqueològics, geològics i ambientals de la pedrera del Mèdol.

Pel que fa als carreus conservats fora de la finca de la pedrera... Perdoneu. *(Pausa.)* Perdó. Pel que fa als carreus conservats fora de la finca de la pedrera, s'adopta a terme una inspecció tècnica conjuntament amb el Servei d'Arqueologia, destinada a verificar-ne l'estat de conservació, actualitzar la documentació disponible i estudiar les alternatives de futur per la seva correcta preservació. Paral·lelament, s'ha iniciat l'estudi del seu trasllat i de la seva reubicació dins l'àmbit de la pedrera del Mèdol i la seva futura integració dins del relat patrimonial del conjunt. Entenem aquests carreus no com un element residual, sinó com un testimoni directe dels processos extractius romans amb un notable valor arqueològic, científic i divulgatiu.

I, per últim, com a línies de futur, els estudis desenvolupats durant aquests mesos ens permeten disposar avui d'una diagnosi molt més completa que la que existia en el moment de la cessió. A partir d'aquesta base, l'objectiu del MNAC no és únicament mantenir el monument, sinó consolidar un model de gestió que integri la conservació, la recerca, la interpretació i l'ús públic sota criteris de sostenibilitat patrimonial.

Les principals línies de treball són: aplicar les recomanacions de seguiment i seguretat derivades dels estudis geològics i biològics; ampliar progressivament les possibilitats de visita al clot del Mèdol, sempre amb l'acord dels informes tècnics; formalitzar l'acord d'ús del centre d'interpretació; continuar millorant la senyalització i els recursos interpretatius; integrar els carreus dins d'un projecte coherent de conservació, recerca i divulgació; reforçar la dimensió educativa, científica, social i cultural del monument.

Per concloure, la Pedrera del Mèdol es troba en un moment especialment rellevant de la seva història recent. El retorn a la gestió pública ha obert una nova oportunitat

per consolidar-ne la conservació i la difusió. Durant aquests mesos hem prioritzat l'actualització dels estudis tècnics, la millora del manteniment, la recuperació progressiva del centre d'interpretació i la consolidació d'un model de visita compatible amb la preservació dels valors patrimonials i ambientals del conjunt.

La nostra responsabilitat és garantir que aquest llegat excepcional arribi en les millors condicions possibles a les generacions futures i aquest és el compromís del Museu Nacional Arqueològic de Tarragona, continuar treballant perquè el Mèdol esdevingui un monument cada vegada més accessible, més comprensible, més ben conservat, sempre des del màxim respecte als seus valors patrimonials, arqueològics i ambientals.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora Juncosa. Ara fem..., a més ha estat sol·licitat pel Grup de Junts, per tant, quadra també fins i tot l'ordre. I per tant, endavant el senyor Bertran.

Jordi Bertran i Luengo

Gràcies, president. Gràcies, senyora Juncosa. Primer, donar-li l'enhorabona per la seva nova responsabilitat. Sabem del seu bon fer a la Fundació Mas Miró, i esperem que també l'apliqui en aquest nou càrrec. D'entrada, li diré que m'ha agradat la seva exposició, perquè ha respost la gran majoria de les preguntes que va formular aquesta comissió a proposta inicial de Junts, però que va ser un acord que va ser adoptat pel conjunt de la comissió. Per tant, això crec que és molt positiu. D'entrada, vull destacar-ho. Vostè parlava de valor simbòlic. Jo crec que també s'ha de remarcar precisament el valor simbòlic que té que el Parlament prengui acords i que el Govern els executi. Per tant, en aquest sentit, crec que han fet els deures i així ho reconec.

Sí que crec que és important també recordar una mica d'on ve tot això, perquè, quant als terminis, vostè ja ens ha advertit, jo vaig incorporar-me en un moment determinat, però també és important que no perdem d'on venim. S'ha de tenir present que el 31 d'agost del 2021 Abertis ja no era la titular, va finalitzar la titularitat de l'autopista i es va començar a oferir la pedrera del Mèdul a la Generalitat, mentre que el centre

d'interpretació quedava en els llimbs, semblava, per dir-ho finament. El 2 d'abril del 2025, és a dir, ja havien passat pràcticament quatre anys i encara tot estava encallat. I li dono aquesta data perquè també està bé que la tingui present, perquè va ser el dia que nosaltres vam decidir registrar una proposta de resolució en el Parlament perquè, donat que la premsa i la ciutadania i el sector arqueològic informaven i parlaven que les coses no avançaven, van decidir registrar-ho.

Crec que va ser un exemple de política útil perquè poc després, el 12 de maig, la Generalitat anunciava que s'havia fet efectiva la donació, cosa que sempre és una bona notícia pel país. Posteriorment s'aprova la PR on ja se demanaven més solucions complementàries en aquesta donació. Però vull remarcar-li l'inici del procés, perquè això va estar dormint al somni dels justos durant un bon període. Per tant, crec que val la pena. Ara ha passat un any i tres mesos des que es va realitzar aquella proposta de resolució i jo crec que, en general, les coses ens les ha anat informant. També s'ha de dir que va haver-hi un informe de compliment, cosa que també és d'agrar. Per tant, en aquest sentit crec que val la pena.

Alguna de les preguntes no l'hi faré perquè ja ens l'ha dit, però sí que alguna altra no l'ha respost i alguna altra de nova. Sobre la reobertura del clot del Mèdul per la gent que no coneix l'espai, és la manera d'accedir al peu de l'agulla central que marca els diferents nivells d'extracció, podríem dir. M'ha semblat entendre que els criteris de seguretat desaconsellaven aquesta visita, malgrat que no hi havia nous riscos. Però m'ha semblat, després ja m'ho dirà si és així. En tot cas, voldríem aclarir si és un tema de seguretat o és un tema no de seguretat i és purament ecològic. En tot cas, aclarir-ho.

També celebrem molt que aquests elements annexos, de la zona annexa d'aquests materials, que encara no estan integrats en tot el recorregut perquè podríem dir que s'havien considerat materials gairebé de rebuig, per dir-ho en paraules comprensibles, no tècniques, es pensi. En tot cas, sí que ens agradaria saber si la idea és senyalitzar-los mentrestant o fer algun tipus d'actuació o ens esperarem que hi hagi un projecte més complet.

I acabarem amb dues preguntes. La primera, quina opinió té sobre la senyalització viària a la carretera nacional 340 i en les rotondes d'accés al Mèdul sobre aquest

espai patrimoni de la humanitat. I la darrera, a Tarragona hi ha una certa preocupació –diria que en el conjunt del país–, sobre la seguretat derivada de les masses boscoses. Per tant, ens agradaria saber quina ha estat la darrera inspecció dels agents rurals i dels Cos de Bombers de la Generalitat en aquest espai del Mèdul.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. I ara, pel Grup d'Esquerra Republicana, la diputada...

Raquel Sans Guerra

Raquel Sans, perquè consti en acta... (*La diputadariu.*)

El president

La diputada Raquel Sans, és que estaven...

Raquel Sans Guerra

No, no, ja t'he vist patir, president. Moltes gràcies, president. Agrair a la senyora Juncosa i a tot l'equip del MNAC i les persones que l'acompanyen del departament, la seva presència avui aquí i sumar-me a l'agraïment que feia el diputat Bertran perquè s'han respost moltes de les qüestions que es plantejaven en aquesta compareixença i, per tant, les preguntes que potser li traslladarem no responen tant al que havíem previst sinó més a qüestions que es deriven de la necessitat d'entendre aquest monument dins el conjunt arqueològic de la Tàrraco romana.

Ja els advertia abans de començar que aquesta és una comissió molt tarragonina i una mica saber, la pedrera del Mèdul és un d'aquests catorze elements que integren aquest conjunt arqueològic, però geogràficament queda una mica despenjat per dir-ho de manera col·loquial, del centre de la ciutat de Tarragona.

La primera pregunta és què hi ha previst o quins elements hi ha previstos per fer que aquestes visites al Mèdul siguin més accessibles per tothom, s'integrin dins el conjunt, des del transport públic fins a la manera com s'entrellacen amb la resta d'elements del patrimoni que tenim al Camp de Tarragona i, per tant, saber si hi ha alguna actuació prevista. També preguntar la creació del consorci o del futur consorci de la Tàrraco Romana, futura o present, no sé com dir-ho, però en tot cas

en què pot ajudar o en què creu que pot ajudar des del punt de vista del relat únic de tot el conjunt arqueològic, que és una de les necessitats que hi ha, i de fer que es pugui anar d'un monument a un altre de manera coherent i sigui fàcil. Ara, vostè parlava d'aquestes visites, jo entrava a la web i veia que cada últim diumenge de mes hi ha una d'aquestes visites guiades.

Sembla poc, o com a mínim vist amb ulls de ciutadà, sembla poc, tenint en compte el gran valor arqueològic que té aquest monument. També som conscients que no hi havia pressupostos, pressupostos prorrogats, també és saber si l'impacte de l'aprovació dels pressupostos pot ajudar en positiu a ampliar aquest nombre de visites i si pot servir també des del punt de vista de la conservació, vostè ha parlat d'aquests més de noranta-sis mil euros d'inversió en els darrers anys, quina previsió hi ha en els propers mesos, perquè és evident que la conservació del patrimoni té un cost molt elevat i calen pressupostos, i per tant, també saber quin impacte pot tenir en aquest sentit.

I després vostè ha fet una referència, suposo que molt per experts, que parlava de recuperar la lectura arqueològica del monument,...

Fitxer 3

m'agradaria saber una mica més si pot aprofundir o ens pot detallar una mica a què es referien en aquest sentit. I respecte al centre d'interpretacions, ens ha avançat que les negociacions o que les converses estan avançades, si pot concretar una mica més saber quan es podrà disposar d'aquest centre d'interpretació al cent per cent, i d'alguna manera també saber com el fet això, de tenir un paraigua ara, a través d'aquest Consorci de la Tàrraco Romana, pot ajudar a tota aquesta fragmentació del patrimoni que tenim a Tarragona, les diferències entre la titularitat per part de l'Estat, per part de l'Arquebisbat, per part de la Generalitat, de l'Ajuntament, com tot plegat pot casar millor, i segurament li pregunto més enllà de la compareixença que avui tenia assignada i que vostè, insisteixo que ja ens ha respost, però aprofitant que avui la tenim aquí, si podia anar una mica més enllà en aquestes respostes.

Agrair-li la feina, i en tot cas desitjar-li que seguim avançant i que puguem preservar el patrimoni que tenim, que és un luxe, que és un privilegi, i que hem de conservar i que també hem de donar a conèixer.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada, i ara el Grup del Partit Popular, la diputada Roldán.

Lorena Roldán Suárez

Moltes gràcies, president. En primer lloc també donar la benvinguda a la directora i també a la resta de persones que ens acompanyen avui en aquesta compareixença. Agrair aquestes explicacions, que és veritat que responen també a una inquietud que teníem a la Comissió, i de fet, com bé deia el diputat Bertran, vam debatre una proposta també a finals del 2025, que va sortir endavant i que també plantejava algun dels dubtes que avui la directora en aquesta compareixença ha pogut aclarir.

Jo crec que quan parlem del conjunt del Mèdol, no parlem només d'un espai arqueològic, sinó que és un dels testimonis més excepcionals de l'enginyeria romana i també forma part d'aquest conjunt declarat Patrimoni Mundial de la UNESCO, com bé dèieu. I, per tant, la seva conservació i la seva posada en valor, jo crec que és una qüestió que ens ha de preocupar a tots, no només als tarragonins, que sí, però també a la resta. És veritat que el fet que quedi una mica desubicat de tota la resta del patrimoni fa que potser sigui una mica més desconegut i, per tant, també, en aquest sentit, sí que en aquella proposta de resolució també vam parlar del tema de la senyalització, que també preguntava ara el grup de Junts, i nosaltres també tenim interès en això, perquè sigui més conegut i perquè formi també part de totes les rutes de patrimoni que tenim a Tarragona.

És veritat que en els darrers anys hem tingut, clar, coneixement i informació de temes que ens han preocupat, que s'han parlat també ara en aquesta compareixença, del seu deteriorament, de les esquerdes que hi havia, el tancament també de l'espai d'interpretació i també parlava també de les pedres de retall del clot del Mèdol, i nosaltres tenim aquesta preocupació sobre si s'han identificat més riscos, ara ens deia que amb el tema de les esquerdes semblava que ja no hi havia

cap més, no sé si hi ha alguna planificació d'actuacions que es puguin fer de manera més periòdica per evitar que aquests deterioraments, si existeixen, que vagin a més i poder també treballar de manera preventiva per no trobar-nos en aquesta situació.

També una mica el que preguntava també la companya d'Esquerra Republicana, la diputada Sansa, en el tema de la situació de l'espai d'interpretació, si hi ha algun tipus de calendari de quan podria estar operatiu de manera plena, quines administracions estan implicades, si hi ha algun compromís per part de, no sé si per part de la Generalitat o Diputació de Tarragona o ajuntament en aquest cas. També ens agradaria saber, parlàvem ara de les zones annexes, de les pedres de retall, ens preocupa també com pot afectar a la seva conservació i com podem fer per protegir-les de manera més efectiva.

Per part meva ho deixaria aquí, perquè és veritat que moltes de les qüestions que teníem apuntades ja han quedat explicades en aquesta primera intervenció i reiterar el nostre agraïment.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. I ara pel Grup de VOX, el diputat Manuel Jesús Acosta.

Manuel Jesús Acosta Elías

Moltes gràcies, president. Gràcies, senyora Juncosa, per la seva explicació. En alguns detalls jo sí que li demanaria, per no tornar a parlar de coses que ja s'han explicat aquí, si ens pot concretar una miqueta aquests calendaris d'accions de conservació i, sobretot, com han esmentat abans també, de les visites més detallades, més habituals al centre d'interpretació. I, finalment, també una reflexió en veu alta. Si resulta que mentre la gestió privada entre els anys 13-14 per museïtzar la zona i a treure més de trenta mil visitants l'any 2017, per exemple, per posar una fita, clar, i ara estem parlant d'una inversió de noranta-sis mil euros, quan aleshores parlàvem d'una inversió d'1,5 milions d'euros entre el 13 i el 14, gràcies als fons de l'u per cent cultural, doncs crec que aquí s'ha de prémer l'accelerador de la inversió per tal de dinamitzar perfectament bé tota aquesta àrea del Mèdul.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies. I ara, pel Grup de la CUP, la diputada Laure Vega.

Laura Fernández Vega

Sí, molt ràpid. Primer agrair perquè realment ha sigut una ponència molt esclaridora respecte de les preguntes que hi havia en aquesta comissió i sumant raig de preguntes que s'han fet, llavors sí que pensava en com són aquests tempos que estan previstos en termes de conservació i millora, també amb quins indicadors pensen treballar respecte de l'ús social i poblacional en aquella zona que van enfora i per tant també una mica calendarització dels objectius assolir una mica, quan es preveuen aquestes qüestions.

Pel demés, també si tenen, a part del que ja ha esmentat, projectes d'aproximació a l'ús en termes poblacionals, no només de la província de Tarragona, sinó també en termes d'oci, de lleure, tant a l'escola i fora de l'escola i després també en àmbits educatius formals i no formals.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. I la diputada Rocio Garcia, del Grup Socialista i Units per avançar.

Rocio Garcia Pérez

Molt bé, moltes gràcies. Gràcies, president. Molt bona tarda a tothom, diputats, diputades, director general de Patrimoni Cultural, senyora Juncosa i també a l'equip que l'acompanya del Museu Nacional d'Arqueològic de Tarragona. Gràcies per la compareixença, les explicacions que ens ha traslladat avui. De la seva intervenció en podem extraure una idea molt clara i és que la gestió de la Pedrera Romana del Mèdol s'està abordant amb responsabilitat, rigor tècnic i una clara voluntat de recuperar aquest espai patrimonial per la ciutadania, però fent-ho amb totes les garanties de seguretat i de conservació.

Creiem que és important posar en valor que, des del MNAC han assumit la gestió del manteniment del Mèdol i no s'ha optat per una reobertura precipitada, sinó que

s'ha actuat sobre la base dels informes tècnics i geològics necessaris. Quan parlem d'un bé declarat patrimoni, que en aquest cas queda inclòs dins el Conjunt Arqueològic de Tàrraco, espai declarat, com s'ha dit, conjuntament amb el Patrimoni Cultural de la Humanitat de la UNESCO, l'any 2000, és precisament la manera com s'ha de treballar, preservant el patrimoni perquè pugui ser gaudit també per les generacions futures.

Mentre aquests estudis avancen, no s'ha deixat el Mèdol de banda, al contrari. El perímetre exterior continua sent accessible, s'han reparat elements deteriorats, s'ha condicionat l'itinerari, s'estan fent treballs de manteniment respectuosos amb el valor ambiental de l'espai, com s'ha expressat ara. S'ha iniciat la renovació de la senyalització, també s'ha modernitzat el centre d'interpretació. També és especialment destacable l'aposta per acostar aquest patrimoni a la ciutadania. Les visites guiades gratuïtes, les activitats per centres educatius, les propostes familiars i les visites concertades estan tenint molt bona resposta i la directora ho ha esmentat.

Això demostra que hi ha interès social pel Mèdol i que el Govern no ha esperat la reobertura completa per començar a posar en valor aquest espai. Com bé s'ha explicat, la voluntat és ampliar l'accés al clot en aquestes visites guiades si el resultat dels informes geològics ho permeten. És igualment una bona notícia que l'Agència Catalana de Patrimoni Cultural pugui gestionar el centre d'interpretació del Mèdol. Sens dubte, aquest és un pas important per oferir una experiència de visita més completa i coherent. Per tant, creiem que avui hem constatat que hi ha una planificació, que hi ha actuacions en marxa i que hi ha un objectiu compartit, recuperar progressivament el clot del Mèdol, ampliant l'accessibilitat quan les condicions de seguretat ho permetin, i continuar preservant un dels espais més emblemàtics del conjunt arqueològic de Tàrraco.

Des del nostre Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, valorem positivament els avenços basats en el rigor, la cooperació institucional i el compromís amb el patrimoni del nostre país. I no me'n voldria estar, després d'escoltar els comentaris que m'han precedit, de recordar que és positiu mostrar aquest interès evidentment per la nostra cultura, el nostre patrimoni, la seva preservació, la seva divulgació, però que això ho fa amb recursos públics. I quan

alguns presentem i defensem i votem a favor dels pressupostos de la Generalitat i del Departament de Cultura i de la Direcció General de Patrimoni Cultural, serveixen justament per això, per preservar la nostra cultura i el nostre patrimoni.

Ho diem perquè es poden demanar moltes coses, i està molt bé preservar la cultura i el patrimoni, però també la responsabilitat dels grups parlamentaris que s'oposen al pressupost i que després demanen que es puguin fer millors inversions, millors actuacions per preservar tot el nostre ric patrimoni, que és Patrimoni de la Humanitat i que li hem de donar projecció. I simplement ara buscava una dada, i simplement perquè la recordem, suposo que ho saben els grups que han votat en contra del pressupost, i és que la Direcció General de Patrimoni Cultural ha crescut un quaranta per cent en la seva dotació pressupostària. L'Agència Catalana del Patrimoni ha crescut un cinquanta per cent en aquest pressupost, 56 milions d'euros en total amb aquesta agència, i que gràcies a aquests pressupostos, evidentment, podríem preservar molt millor el nostre patrimoni i també el de Tàrraco.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. I endavant, ara, senyora Juncosa, per respondre a les preguntes durant deu minuts.

Moltes gràcies.

Elena Juncosa Vecchierini (directora del Museu Nacional Arqueològic de Tarragona)

Moltes gràcies. I bé, me faig meves les enhorabones i sobretot comentar que no només prenc aquest càrrec amb molta il·lusió sinó, per suposat, amb molta responsabilitat. Així que agraeixo els comentaris que m'han fet tots, intentaré anar contestant més o menys a tots. Sobre el que em preguntava el senyor Bertran, de per què es va allargar aquest pas del canvi de titularitat. Em consta que hi va haver problemes relacionats amb el registre de la finca, per part del registre de la propietat.

Després, amb el tema de la reobertura, em comentava que per què està tancat, no?, ara no recordo mot bé com era la seva pregunta, la resposta és que aquests informes que hem rebut, quan nosaltres vam rebre per part d'Abertis la pedrera, el clot estava

tancat per mesures de seguretat. Llavors el que es va considerar, evidentment, és que sense un informe que estigués actualitzat, perquè l'últim era del 2013, nosaltres no podíem prendre la decisió d'obrir sense tenir totes les garanties de seguretat, tant de l'espai com per les persones. Aquest informe que s'ha impulsat aquests mesos, vam rebre el resultat fa poc, vull dir que aquests resultats realment són frescos, llavors, les decisions que prenguem a partir d'ara aniran en aquesta línia. Jo crec que les millors decisions que es poden prendre sobre patrimoni són les que es prenen a partir del coneixement i anem en aquesta línia.

Sobre els carreus, em preguntava el tema de les actuacions que estan previstes. En aquests moments no hi ha cap decisió adoptada encara. El primer pas també serà, com li comentava abans, tenir una diagnosi tècnica que estigui actualitzada. Sí que hem fet una visita allà amb el Servei d'Arqueologia, però a partir d'aquí valorarem les diferents opcions que tenim abans de prendre una decisió. El tema de la senyalització, que em sembla que hi ha diversos diputats que m'ho han comentat, sí que som conscients que hi ha aquest problema i en prenem nota. I sí que hi va haver alguna actuació que es va fer per part, precisament, del MNAC, un accés que ve des de la rotonda de la Mora, un accés que no estava marcat i que es va impulsar des del MNAC.

També em comentava el tema de quina previsió hi ha, aquesta llunyania, per dir-ho d'alguna manera, que hi ha des de Tarragona. Jo crec que és una de les coses grans del conjunt Patrimoni Mundial de Tàrraco, que precisament va més enllà dels murs de la ciutat. Es pot veure com una feblesa en certa manera, però jo crec que és una gran cosa, però és veritat que aquí aquest tema s'ha de treballar i és una de les coses que precisament jo sempre repeteixo, que crec que realment que falta un relat únic i aquest relat únic és el que ha d'ajudar a que el visitant tingui aquesta percepció de Tàrraco com un tot coherent. I, igualment crec que el Consorci ha d'ajudar...

Fitxer 4

en aquesta gestió integral, única, també per allò que és la difusió de tot el conjunt.

Sobre la planificació de la cessió em sembla que..., no, perdó, sobre la planificació em sembla que m'ha preguntat vostè, sobre quina planificació teníem ara. El nostre

planejament no és executar unes actuacions aquestes que hem fet i ara donar la feina per acabada, sinó que tots aquests estudis coincideixen en això, que la conservació de la pedrera requereix un seguiment permanent i una gestió adaptativa. Per això tenim una sèrie d'actuacions previstes en diverses línies pel que fa a la seguretat i l'estabilitat geològica. No m'estendré massa, perquè sinó se m'acabarà el temps, però això ho tenim detallat, vull dir, que si volen, hi ha més detalls que els hi podem fer arribar.

Hi ha temes de seguretat i d'estabilitat geològica; de revisió dels talussos; de controls específics després, per exemple, de pluges intenses; de manteniment d'elements de protecció dels elements de protecció que hem marcat per les futures visites que es puguin fer. Pel que fa a la vegetació, el control de creixement de la vegetació, una execució periòdica a través de desbrossament. I pel que fa al patrimoni arqueològic, inspeccions periòdiques de les estructures que es visiten, de l'estat de conservació dels carreus i de l'impacte, sobretot, que poden tenir aquests visitants en la pedrera. Sobre calendari d'obertura, en aquest moment jo prefereixo no parlar d'una data, sinó que estem preveient una obertura progressiva, com deia, basada en evidències tècniques, millor que no parlar de terminis fixats en tots aquests termes que estem parlant.

Parlàvem dels visitants, jo també ho he llegit en algun lloc, que abans es parlava que el Mèdul rebia trenta mil visitants. Jo no tinc el detall d'aquesta xifra. Sí que és veritat que s'està parlant de molts anys, d'un moment en què l'accés era lliure i que s'entrava de manera lliure. Tampoc sé la manera com es comptabilitzaven aquestes visites. Nosaltres, aquesta xifra que hem donat, són de les visites que fem concertades i guiades. El que no tenim ara mateix és una dada dels visitants que de manera lliure fan la visita al Mèdul, que ens consta que es fan i això és un tema que, evidentment, en som conscients i ho hem de treballar, tant quant a visitants, com fer aquest control. Sobre el tema també que em deien, de quins projectes hi ha d'aproximació, temes d'oci, de lleure, tot això són temes que ara hem començat a fer aquestes visites, però dintre del nostre projecte, evidentment aquest tema és un tema que anirà dintre del projecte educatiu i d'activitats, anirem ampliant.

I no sé si em deixo alguna cosa, ah, sí, m'havia preguntat un tema sobre els incendis. Aquí sí que tenim l'informe, sobretot l'informe biològic, que hi ha un detall sobre, és una zona d'alt perill forestal per l'acumulació de biomassa i perquè sabem que hi va haver un incendi fa temps. Aquí per gestionar aquest risc tenim una sèrie d'actuacions previstes. Em queden dos minuts, els hi puc detallar, sinó l'hi puc passar, però hi ha una prevista franja perimetral de seguretat amb una franja de prevenció d'incendis de vint-i-cinc metres, la gestió de la densitat vegetal, la reducció de combustible.

Evidentment, s'ha de fer treballar el sotabosc per reduir aquesta càrrega de biomassa i trencar la continuïtat vertical d'un possible incendi, el control del recobriment arbustiu, també la gestió del risc que es vincula a la conservació de la biodiversitat, aquest tema es treballa. I sempre una coordinació amb la seguretat geològica, vull dir que aquí, tant l'informe biològic com el geològic els hem de casar i treballar conjuntament per preveure situacions com aquesta que em comenta.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora Juncosa, directora. I donem per acabada la compareixença. Agrair també totes les persones del museu que l'han acompanyat i el director general i de l'Agència. I, en tot cas, suspenem mig minut per acomiadar-los i seguim el ple.

(Pausa llarga.)

El president

Molt bé. Anem endavant, tranquils. Reprenem la comissió.

**Proposta de resolució sobre la protecció, rehabilitació i obertura
de la Casa Museu Manuel de Pedrolo, a Tàrraga**

250-01114/15

I ara és per tractar la proposta de resolució sobre la protecció, rehabilitació i obertura de la Casa Museu Manuel de Pedrolo. Ens acompanyen i saludem la senadora Sara Bailac i l'exbatllessa, exalcaldessa i regidora de Tàrraga, senyora Alba Pijuan. Ha estat presentada pel Grup d'Esquerra Republicana, i entenc que ens comuniquen que la diputada Marta Vilalta és qui farà la intervenció, endavant.

Marta Vilalta i Torres

Molt bé, moltes gràcies, president. Bona tarda, i en primer lloc voldríem donar la benvinguda a l'exalcaldessa de Tàrraga, Alba Pijuan, i també a la senadora targarina i Republicana, Sara Bailac. Una benvinguda aquí a la Comissió de Cultura del Parlament i, sobretot, també un agraïment per la feina feta des del Govern de l'Ajuntament de Tàrraga per recuperar la Casa Museu Manuel de Pedrolo. Avui debatem una proposta que és sobre un projecte de país, que vol fer justícia amb un dels autors més rellevants de la literatura catalana contemporània, que té una obra extensa i transversal i un llegat, a més a més, de primer ordre.

Parlem de Manuel de Pedrolo i de fer possible la rehabilitació i obertura de la seva Casa Museu Manuel de Pedrolo, el que pot ser un equipament –i així volem que sigui–, de referència per a Ponent i també, com deia abans, per a tot Catalunya, per al país. Com explica la proposta, Pedrolo va residir a les cases del carrer Major número 5 i número 7, de Tàrraga, durant etapes significatives de la seva vida. Hi tenia el despatx, va ser un espai de creació de nombroses obres i permet conèixer amb autenticitat també el seu entorn vital d'aquella època i el seu entorn creatiu, a banda del propi interès patrimonial que té l'immoble.

Vam tenir l'oportunitat ara fa uns mesos, també amb la diputada Sans, de visitar la casa de l'escriptor al carrer Major, de Tàrraga i els puc assegurar que és un diamant en brut, està intacta; bé, si no fos per totes les obres de manteniment que s'ha fet des de l'Ajuntament, tota la feina d'inventariar i catalogar l'obra que allà encara hi existeix. Com deia, gràcies a l'impuls de l'Ajuntament, durant els últims anys, com a mínim, mentre l'alcalde Pijuan va estar al capdavant del consistori, especialment des que el juliol del 2021 la filla de Pedrolo, l'Adelais de Pedrolo, en va fer donació al consistori. Parlem, per tant, que no venim a parlar de fum, sinó que és cosa tangible i real. És un projecte treballat, existeix un pla –de fet–, director, ben treballat,

s'està redactant el projecte executiu i, com els deia, tota la feina de manteniment i catalogació, a banda també de reunions que s'han fet des del propi consistori amb la Generalitat de Catalunya, així com altres institucions.

La gràcia de tot plegat, a més a més, és que aquest immoble està a tocar del Museu de Tàrraga ja existent i obert i, per tant, permetria integrar els dos equipaments i aprofitar-ne també les sinèrgies i els recursos. És més, aquest és un projecte que pot tenir una dimensió estratègica, cultural i territorial molt clara, ja que pot esdevenir un centre de referència per a les terres de Ponent, un centre literari de referència per a les terres de Lleida. Un projecte d'aquestes característiques, com poden comprendre, requereix cooperació institucional i, per això, som aquí.

Amb aquesta proposta de resolució volem, d'entrada, reconèixer la figura i l'aportació capital a la literatura catalana de Manuel de Pedrolo, reconèixer també el valor de l'immoble, d'aquest número 5 i número 7 de la casa del Carrer Major de Tàrraga, vinculats a la vida i a l'obra de l'escriptor. També volem donar suport a aquest projecte de rehabilitació i museïtzació i obertura al públic de la Casa Museu Manuel de Pedrolo, com un equipament, com els deia, cultural de referència.

I demanem explícitament al Govern de la Generalitat de Catalunya fer-ho possible amb l'acompanyament, col·laborant també amb l'ajuntament, amb tot el suport tècnic necessari, amb la Declaració de Bé Cultural d'Interès Nacional, ara és un BCIL d'interès local, voldríem que fos considerat bé d'interès nacional, i amb el suport, evidentment, també econòmic necessari, amb la línia de finançament pertinent, amb la dotació pressupostària corresponent. És evident que és una obra de gran envergadura, calculada en 3,5 milions d'euros, per això cal la col·laboració institucional per anar fent passes, *(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)* però cal que, com deia, tothom contribueix. Acabo, president, amb una cita de Pedrolo, deia el mateix Manuel de Pedrolo, «Que no ens enterri una història que no fem.»

Per tant, avui tenim l'oportunitat d'escriure, des del present i el futur del país, amb aquesta recuperació de la memòria, amb aquest equipament cultural que també vol fer justícia, que si potser fos en una altra ubicació del país, potser ja s'hauria fet. En

tot cas, a les terres de Ponent també volem ser referents culturals del país i podem fer-ho en fer realitat aquesta casa-museu Manuel de Pedrolo, a Tàrraga.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. Ha presentat esmenes el grup..., i, per tant, endavant.

Manel Ezquerria Tomàs

Gràcies, president. En primer lloc, una salutació a l'exalcaldessa de Tàrraga, l'Alba Pijuan, i a la senadora targarina, Sara Bailac. Des del nostre grup parlamentari volem començar reivindicant la figura de Manuel de Pedrolo, un dels grans noms de la literatura catalana contemporània, i un autor que va mantenir sempre un compromís ferm amb la llengua, amb la cultura del nostre país i, evidentment, amb la comarca de l'Urgell i la seva capital, Tàrraga. Pedrolo va escriure més d'un centenar d'obres i va explorar gèneres molt diversos, fins i tot en els anys més difícils de la censura franquista. I sens dubte, el *Mecanoscrit de segon origen* és l'exemple més conegut de la seva capacitat per arribar a generacions molt diferents de lectors.

Però avui no només cal recordar un escriptor, parlem també de preservar els espais que ens ajudin a explicar la seva vida i, amb ella, una part de la nostra història i de la nostra cultura. Les cases –com ha dit la diputada–, dels números 5 i 7 del carrer Major de Tàrraga, estan estretament vinculades a la infantesa, la joventut i la trajectòria vital de Manuel de Pedrolo. A més, són edificis amb valor patrimonial propi, tant tangible com intangible. Per això, des del nostre grup, votarem favorablement aquells punts de la proposta que permeten avançar en el reconeixement de Pedrolo i en la protecció d'aquest patrimoni.

També volem agrair l'acceptació de la nostra esmena al punt 5, perquè creiem que permet avançar amb rigor en una eventual declaració dels immobles com a bé cultural d'interès nacional. Actualment, els edificis formen part del patrimoni local i, si es presenta la sol·licitud corresponent, el Govern podrà estudiar, amb els criteris tècnics i patrimonials necessaris, si cal elevar-ne el grau. Creiem que aquest és el camí, protegir i posar en valor el nostre patrimoni, sí, però fer-ho amb rigor, amb la col·laboració de les administracions implicades i pensant en projectes culturals

ambiciosos, però també sostenibles en el temps i que es pugui anar trobant a poc a poc el finançament necessari per tirar endavant el projecte.

Manuel de Pedrolo forma part del nostre patrimoni literari col·lectiu, de tot el país i en especial de les terres lleidatanes. Preservar els espais que expliquen la seva vida és també una manera de mantenir viva la seva obra i acreditar-la per tal que la coneguin les noves generacions...

Fitxer 5

Al final, el patrimoni no és només allò que rebem del passat, és també allò que decidim cuidar avui per a generar futur i que les noves generacions ho tinguin viu.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputat. I ara, el grup de Junts, la vicepresidenta de la comissió, endavant.

Carme Renedo i Puig

Gràcies, president. Benvingudes les targarines, il·lustres targarines que ens acompanyen. Manuel de Pedrolo va néixer i créixer a Tàrraga, ciutat on més endavant va passar-hi llargues i fructíferes temporades al llarg de la seva vida. Tàrraga és un municipi de dimensions modestes, tot just hi supera els vint mil habitants. A Tàrraga, l'oficina de turisme ofereix un itinerari turístic Pedrolo, amb un subitinerari basat en el *Mecanoscrit del segon origen*, un itinerari que recorre el centre del municipi. Hi ha un institut de secundària a Tàrraga que du el nom de Pedrolo, i a nou minuts a peu de les cases conegudes com a Cal Pedrolo, al carrer Major, les cases que precisament motiven aquesta proposta, hi ha la plaça Manuel de Pedrolo.

Tàrraga, doncs, no oblida el seu fill. No només no l'oblida, sinó que té l'ambició d'aprofundir en aquesta via de reconeixement, divulgació i estudi. I tot el que sigui reconèixer la figura i l'aportació de Manuel de Pedrolo, dignificar el seu llegat fent-lo públic al mateix lloc on va viure i on va crear, ajudar l'ajuntament titular dels immobles

a condicionar-los, consolidar-los, rehabilitar-los i adequar-los, estarà bé. És just i és necessari. Fer coincidir en el mateix espai la seva biblioteca i la Fundació Manuel de Pedrolo, amb tota la seva ambició i la feina feta per aquesta Fundació en els seus quinze anys de vida, estarà bé. En aquest sentit, Tàrrrega s'inscriurà amb majúscules en les rutes d'espais escrits i està cridada a convertir-se en una destinació cultural popular, i a Ponent, com deia la diputada Vilalta.

La creació d'un centre d'estudis pedrolians pot també contribuir a difondre el Pedrolo polièdric, novel·lista, poeta, intel·lectual, dramaturg, articulista. És evident que la seva denúncia del colonialisme espanyol i del col·laboracionisme, el seu compromís lúcid amb el projecte independentista pot resultar molest per segons quines sensibilitats.

Nosaltres votarem a favor de tots els punts i no perquè compartim ni admirem la vigència del seu projecte polític, sinó perquè, com va escriure ell mateix fa més de cinquanta anys, convé que la nostra literatura sigui pregonada i defensada des d'on es pugui i com es pugui. I si això contribueix que algú hi entri o se l'estimi o la miri simplement amb simpatia, creurem que la tasca ha estat excel·lent.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada Renedo. I ara, el diputat Pau Ferran, del Grup Popular.

Pau Ferran Navarro

Gràcies, president. Votarem a favor d'aquesta proposta de resolució perquè nosaltres entenem que Manuel de Pedrolo és un dels autors més rellevants de la literatura contemporània catalana, més enllà de les apreciacions que pugui fer cadascú. Nosaltres posem en valor sempre l'autor, l'artista, per sobre de la seva ideologia o per la seva adscripció ideològica, i ens agrada que tots els grups fossin capaços de fer exactament el mateix que nosaltres.

Creiem que el valor patrimonial històric dels edificis mereix el nostre suport i entenem que l'Ajuntament de Tàrrrega no pot fer front als costos del projecte de manera única, de manera exclusiva i que, per tant, hi ha d'haver una cooperació entre administracions, entre institucions, perquè aquesta casa museu pugui ser realitat.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputat. I ara el diputat Manuel Jesús Acosta, del grup de VOX, endavant.

Manuel Jesús Acosta Elías

Moltes gràcies, president. Bé, en primer lloc és absolutament excessiva o desmesurada la consideració del Manuel de Pedrolo com a escriptor cabdal de la literatura contemporània catalana, segons diu el Grup d'Esquerra Republicana amb certa arrogància en el punt primer, en aquesta proposta de resolució. Recordo que cabdal significa principal. Déu-n'hi-do. Qui digui això o bé no té bagatge literari perquè no ha llegit res o no ha llegit allò suficient per poder establir una comparació objectiva entre autors o simplement no admira la qualitat literària, sinó simplement els apriorismes ideològics.

Mirin, una mínima crítica literària seriosa ens diu que Manuel de Pedrolo és un escriptor de segona categoria. De debò pensen que està a l'alçada dels sublims Víctor Català, pseudònim de Caterina Albert; Josep Carner, Josep Pla, Mercè Rodoreda, Espriu, Marsé, Ana Maria Matute, Carmen Laforet? De debò ho pensen? El que vostès volen és fer prevaldre el doctrinarisme polític sobre la crítica literària racional. Apostar per la militància política i ideològica en comptes de la qualitat literària per sobre de tot.

I per això, com que vostès parteixen d'una base que és una premissa totalment errònia i desenfocada, nosaltres no podem acceptar els punts d'aquesta proposta de resolució.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputat. I ara la diputada Segovia, en nom dels Comuns, del Grup dels Comuns.

Susanna Segovia Sánchez

Gràcies, president. Crec que poc imaginava el Grup d'Esquerra Republicana quan va registrar la proposta de resolució que estava plantejant una mena de Champions League dels escriptors catalans, perquè sembla ser que la categoria de cabdal és excloent, i el fet que considerem en Manuel de Pedrolo com un escriptor cabdal a la literatura catalana, n'exclou d'altres que ha esmentat el diputat de VOX. Efectivament, cabdal vol dir bàsic, principal o fonamental, però no únic i excloent, i nosaltres sí que considerem que Manuel de Pedrolo mereix aquest reconeixement. Entre d'altres qüestions, perquè hi ha tota una generació, com per exemple la meua, que va ser dels primers autors en català, que vam llegir quan teníem dotze, tretze, catorze anys, i estàvem començant a entendre i aprendre el català a barriades on, com els deia, el català era pràcticament inexistent.

Per tant, Manuel de Pedrolo, per moltíssima gent, va ser un dels primers autors catalans que van llegir en una edat molt primerenca, en una edat de gent jove, en una edat d'adolescència, que és una qüestió que justament ara potser hauríem de reflexionar per què la gent jove ja no té tan present en Manuel de Pedrolo i això ens hauria de portar més aviat a reflexionar sobre la qüestió de les lectures obligatòries o les lectures recomanades als instituts ara mateix.

Nosaltres donarem suport a la proposta de resolució, que entenem que no planteja un debat sobre el paper que va tenir Manuel de Pedrolo i que segueix tenint a la literatura catalana, sinó que més aviat té a veure amb com un patrimoni relacionat amb ell ha de ser també un patrimoni de la ciutat de Tàrraga i, per tant, requereix tot el suport de l'ajuntament, del Govern i d'aquest Parlament, de Tàrraga i de tot l'entorn i també de Catalunya, efectivament. Perquè justament el reconèixer i fer memòria d'aquests escriptors, el paper que han jugat i sobretot la seva difusió i la seva socialització més gran entre les noves generacions, és fonamental perquè continuï tenint aquest paper cabdal a la literatura catalana.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies. I ara, la diputada Laura Vega, del Grup de la CUP.

Laura Fernández Vega

Sí, només sumar-me a coses que ja s'han dit. Jo entenc el rebuig que pot generar Manuel de Pedrolo, l'entenc perquè només cal llegir més obres a part del *Mecanoscrit del segon origen*, per exemple, *Hem posat les mans a la crònica*, un llibre preciós que podria ser una gran sèrie si es fessin apostes realment per les nostres pròpies obres, en el qual es va narrant tot el canvi cap a l'autoritarisme d'una dictadura que va entrant a poc a poc i va formant part de l'ecosistema de la societat. És una preciositat, també, precisament de la resistència que s'hi genera.

Entenc també el rebuig que li genera a VOX, perquè al cap i a la fi, s'ha dit poc, Manuel de Pedrolo era obertament catalanista, obertament nacionalista. De fet, només s'ha de llegir una de les seves obres, segurament de les més importants que vam tenir accés fa relativament poc temps, que seria *La Terra Prohibida*, (*Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.*) en la qual fa una aposta molt gran..., no estava bé el temps, perquè no he parlat tant de temps..., com era això, *La Terra Prohibida*, que és sobre la resistència catalanista també, molt interessant.

I també dir que nosaltres, evidentment votarem a favor, però que crec que una de les coses més interessants que té Pedrolo, a part de com s'ha dit, el *Mecanoscrit del segon origen*, és *Tocats pel Foc*, una història preciosa també sobre un fugitiu després de l'autoritarisme en una barraca, molt humil, i que diu: «Som responsables de tot allò que passa al nostre entorn. Si existeix un estat determinat de coses, és perquè tots nosaltres l'hem consentit. Quan es comet una injustícia, per exemple, no tan sols és responsable aquell que la fa directament, hi ha un tant de culpa per tots els qui, tot i saber que es tracta d'una injustícia, se'n desinteressen, arronsen les espatlles, el testimoni, si no protesta, sempre és còmplice. Si hi ha una injustícia, sempre és per culpa meva.»

Crec que en els temps que venen està bé que ens ho apliquem tots.

Moltes gràcies per la moció.

El president

Gràcies, diputada. I ara, per posicionar-se sobre les esmenes pel temps d'un minut. I ja, com que ja està posat, doncs la diputada Vilalta.

Marta Vilalta i Torres

L'aprofitem. Moltes gràcies. Per cert, *Terra Prohibida*, que ara la diputada Laure Vega hi feia referència, va estar vint-i-un anys amagat sota un esglaó de la casa que volem ara museïtzar, d'aquesta casa museu al carrer Major de Tàrrrega, per evitar la censura. Per tant, això és el que ha passat en aquella casa al llarg dels anys i de tots els moments que ell hi va viure, o fins i tot després. Per això val la pena debatre mocions o propostes de resolució com la que estem debatent.

Per posicionar-me sobre les esmenes presentades, ja ho ha dit el diputat, hem acceptat l'esmena 4, que fa referència al punt 5 amb relació a la tramitació del BCIN. La resta no, perquè circumscriu el suport a les subvencions existents, com si no hi pogués haver res nou. I nosaltres creiem que aquí hi ha d'haver un esforç, a més a més d'aquelles línies ja existents, i perquè alguna potser fins i tot podria infravaloritzar l'obra i no volíem que es pogués mal interpretar.

En tot cas agraïm les esmenes i el suport. Demanem també el suport a tots els grups parlamentaris i els agraïm als que ja han mostrat aquest suport, perquè creiem que és una proposta que té valor cultural i literari, valor patrimonial, valor d'equitat també territorial. Com deia, és un projecte de país que es tracta de dignificar el seu llegat i també de fer justícia i reconèixer el Pedrolo tal i com es mereix. Digui que digui, per cert el diputat de VOX, només faltaria, a qui li recomanaria que llegís una mica més Pedrolo i potser aniria molt millor com a país.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada.

Ara passem a la votació.

Algú vol una votació separada? (*Veus de fons.*) Endavant.

Rocio Garcia Pérez

Perdó... (*Veus de fons.*) Nosaltres voldríem votació separada pels punts 1 i 5, agrupades, i la resta també agrupades.

El president

Alguna més? (*Pausa.*) Molt bé, doncs comencem justament pels punts 1 i 5.

Vots a favor?

S'aproven... (*Veus de fons.*) Ah, perdó, disculpi, 16 vots. El Grup de Junts, el Grup del Partit Popular, el Grup Socialista, el Grup d'Esquerra Republicana, de la CUP, dels Comuns.

Vots en contra?

El Grup de VOX.

Per tant s'aproven els punts 1 i 5.

I ara votem el 2, el 3 el 6, el 7, el 8, el 9, (*Veus de fons.*), i el 4. La resta, per tant.

Vots a favor?

Els mateixos grups de... Perdó, els... 11 vots a favor.

Vots en contra?

El Grup de VOX.

Abstencions?

El Grup Socialista, 5.

Per tant, també resta aprovada.

Molt bé, gràcies de nou a l'excaldessa per la seva assistència.

Proposta de resolució sobre el suport a la creació de l'Ateneu de la Cançó a Barcelona

250-01167/15

I passem a la següent moció, que és una moció presentada pel Grup dels Comuns, sobre el suport a la creació de l'Ateneu de la Cançó a Barcelona. Té la paraula la diputada Susanna Segovia.

Susanna Segovia Sánchez

Gràcies, president. Portem una proposta de resolució que d'alguna manera el que vol és també treballar en aquesta línia de memòria, de memòria i de reconeixement.

Però una memòria i un reconeixement que han d'estar justament formant part del patrimoni cultural i democràtic que té Catalunya i que necessita que hi hagi més espais on reivindicar i on fer física fins i tot aquesta memòria per tal que hi hagi coneixement per part, insistim molt, sobretot, d'aquestes noves generacions, dels joves que són avui, dels joves que vindran més endavant.

El que planteja la proposta de resolució és poder tenir un ateneu de la cançó d'autor a Barcelona, un ateneu que serveixi per estudiar, per fer recerca, per difondre i per fer accessible tot el que va ser i el que va significar el moviment de la Nova Cançó amb persones que van formar part des dels seus inicis com Els Setze Jutges, però també moltes persones, molts artistes que actualment seguim tenint molt presents en l'actualitat catalana del país, perdó, l'actualitat musical del país.

Parlem de gent com el Lluís Llach, com la Núria Feliu, com la Maria del Mar Bonet, com el Joan Manel Serrat. Va suposar no només un moviment artístic, sinó també un moviment de resistència democràtica, un moviment de lluita contra el franquisme, de reivindicació –i és molt important això també–, de la llengua i de la cultura catalana en un moment on, recordem, estava perseguida, on parlar en català era directament motiu de prohibició i de sanció i de persecució, i on cantar en català encara era un pas que anava més enllà. I, de fet, de fet segurament molts recordem com en Joan Manel Serrat no va poder anar al Festival d'Eurovisió per insistir en cantar en català, en una reivindicació d'aquesta llengua.

La proposta de resolució dona continuïtat a d'altres actuacions que s'han pres des de l'Ajuntament de Barcelona i que bàsicament el que demana és la creació d'aquest Ateneu de la Cançó a Barcelona com a espai de referència per la preservació, la documentació, la recerca, la divulgació i la creació i l'exhibició vinculades a aquesta cançó d'autor. Els objectius que tindria aquest Ateneu serien preservar el patrimoni musical i documental de La Cançó, impulsar la recerca i la memòria democràtica vinculades a la música, promoure la creació contemporània en llengua catalana, donar suport a aquest talent emergent...

i al teixit cultural local perquè hi ha una continuïtat claríssima de tot allò que va ser el moviment de La Cançó, de La Nova Cançó, i el que actualment és el moviment de creació musical a Catalunya.

I per això nosaltres creiem i volem proposar que des del Parlament se li doni suport a aquesta proposta de resolució. Volem insistir i ens volem avançar, no és crear *chiringuitos*, perquè segurament ens ho sentirem dir en algun moment, és crear un centre que sigui aquesta connexió i representi aquesta connexió entre la memòria democràtica que va ser La Nova Cançó els anys seixanta, els anys setanta, i el que és ara mateix l'actualitat i la creativitat que té la ciutat de Barcelona en les seves nombroses expressions artístiques, però també que es pugui beneficiar tota Catalunya, pugui participar des de tota Catalunya.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. Hi ha esmenes del Grup Socialista i Units per Avançar i esmenes del Grup de Junts. Per tant, comencem pel Grup Socialista, perquè aquí la tinc com la primera, i per tant la diputada Ferret, endavant.

Imma Ferret Raventós

Gràcies, president. Des del nostre Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar agraïm al Grup de Comuns la presentació d'aquesta proposta, que ens permet debatre sobre la cançó d'autor com a element del patrimoni cultural immaterial i de memòria democràtica, que estem d'acord que cal preservar. La cançó d'autor és un pilar fonamental de la cultura catalana i expressió de la identitat col·lectiva del poble de Catalunya, des dels seus inicis a les darreries del franquisme, tot actuant com un altaveu de llibertat i un vehicle clau per la normalització de la llengua catalana.

Per tal de garantir-ne la vigència com a element de creació i expressió cultural i preservar-ne el llegat patrimonial, des del Departament de Cultura de la Generalitat veuen molt interessant la iniciativa que es proposa per a la creació de l'Ateneu de la Cançó d'Autor, en el marc de les polítiques de suport a la creació que faciliten la producció de nous treballs i la seva difusió pública, així com de les polítiques de preservació del patrimoni cultural musical català.

Ara bé, per tal de concretar els termes de com ha de ser aquest equipament cultural, és important elaborar prèviament un pla de viabilitat, usos i governança per garantir el bon funcionament i finançament, atenent la vocació nacional d'aquest espai. D'aquí a l'esmena que vam introduir des del nostre grup, però que el Grup de Comuns no va acceptar finalment. En qualsevol cas, el suport econòmic del Departament de Cultura s'hauria d'inscriure en el marc de la política general de subvencions, entenem.

De la mateixa manera, i amb la voluntat que aquest sigui un equipament de país i per l'aposta per descentralització dels equipaments culturals, que, tant des del nostre grup parlamentari defensem, com també en moltes ocasions li hem sentit proposar al Grup de Comuns, aquest ateneu de la cançó d'autor pot estar ubicat més enllà també de les àrees metropolitanes, vertebrant i cohesionant el territori des de la vessant cultural.

És per això que ens abstindrem als punts que fan referència a la ubicació que proposa sigui Barcelona. Per tot plegat, que donarem suport a la proposta, encara que donat que ens abstindrem en alguns punts, demanarem votacions separades.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies. I ara, per posicionar-se i explicar les esmenes, el diputat Bertran.

Jordi Bertran i Luengo

Gràcies, president. Gràcies al Grup de Comuns per aquesta proposta. L'havia d'explicar el diputat i conseller Lluís Puig, però per problemes de connexió no és possible, ho faré jo. És bastant adient que es presenti avui, abans han parlat de literatura, La Cançó també ha difós la literatura. I no me'n puc estar de recomanar una lectura de la Base de dades de llengua i literatura catalana, Traces, de la Universitat Autònoma de Barcelona, amb una cita que diu: «L'obra de Pedrolo l'ha convertit no tan sols en l'escriptor més prolífic, sinó també en una de les figures més importants de la literatura catalana.» La cançó d'autor és una de les eines que ha contribuït a difondre l'autoria catalana, des de la medieval a la més recent, i per tant, des del Grup de Junts estem totalment d'acord amb aquesta proposta.

També agraïm l'acceptació de les tres esmenes que anaven en la línia, per una banda, que es tingui en compte l'estudi, la idoneïtat de la nomenclatura proposada amb l'ús de la paraula ateneu, ja que normalment el Diccionari de l'Institut d'Estudis Catalans dona ateneu com a sinònim d'associació o club, i en aquest cas és una proposta més institucional, que ve de l'Ajuntament de Barcelona, del Festival Barnasants. També, en el tema d'equilibri territorial, nosaltres hem proposat que les produccions i coproduccions que es puguin fer com a vocació de país també tinguin en compte aquesta idea d'equilibri, tant en la creativitat que pugui anar darrere de les produccions, com en la difusió posterior.

I, finalment, també hem demanat que es tingui en compte una voluntat de creació comunitària, de treball comunitari al voltant d'aquest nou equipament.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. I ara per posicionar-se, el diputat Campuzano, del Grup d'Esquerra Republicana.

Carles Campuzano i Canadés

Gràcies, honorable president. Efectivament, el nostre grup donarà suport en aquesta proposta de resolució. Ens sembla encertada. Compartim absolutament el plantejament de fons, La Cançó com un patrimoni nacional, la transcendència que va tindre La Nova Cançó en la recuperació lingüística i cultural del país. No podem explicar bona part del que va passant al camp de la cultura del nostre país sense entendre el paper de La Nova Cançó.

Compartim, per altra banda, però, que aquesta institució, en els termes que s'acabi, que s'acabi creant, i les esmenes que s'han formulat per part dels diversos grups, ajuden a acabar de conformar aquesta governança, doncs aquesta institució haurà de tindre una vocació no tan estrictament nostàlgica, sinó també d'acompanyament a les noves generacions, als nous creadors. Segurament a l'ecosistema de les institucions nacionals en el camp de la cultura feia falta l'existència d'una institució com la que aquí ens proposa. No és menor, també, i en la iniciativa se'n parla, que darrere d'aquesta proposta, no només figuri Barnasants, sinó que sis persones que

han ocupat les conselleries de Cultura en els darrers anys del nostre país, d'una àmplia representació ideològica, donin suport en aquesta iniciativa.

Compartim algunes afirmacions que s'han fet, que aquesta ha de ser una institució amb vocació nacional, ha de ser una institució de caràcter barceloní. Per tant, si aquesta institució no s'acaba ubicant a Barcelona i s'acaba ubicant en qualsevol altra ciutat del nostre país, benvingut sigui. I aquesta institució s'haurà d'incardinar en el conjunt d'institucions culturals que conformen el país. I tot plegat ens ha de permetre continuar posant l'accent en la llengua, en la llengua catalana, en la memòria democràtica, en la creació contemporània i en la cohesió territorial que el país continua necessitant. Una política nacional cultural robusta ha d'incorporar la cançó, la Nova Cançó, la cançó d'autor amb la seva mirada de futur i sense cap mena de vocació nostàlgica.

Per tant, tindrà el nostre suport en els termes que finalment el grup proponent i els grups esmenants hagin acordat.

Res més i moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. I ara el diputat Pau Ferran, pel Grup Popular.

Pau Ferran Navarro

Gràcies, president. Bé, aquesta proposta ja s'ha presentat a l'Ajuntament de Barcelona, i exactament igual que vam fer llavors hi votarem en contra. Hi votarem en contra perquè es tracta d'un equipament cultural, que no és ni plural, ni és neutral, com ja ha quedat clar en l'exposició de la senyora Segovia. Entrem que els equipaments no s'han de circumscriure a una determinada manera d'entendre la història i la cultura, sinó tenir una mirada molt més àmplia. I veiem clarament quin és l'objectiu d'aquesta proposta que ens presenta Comuns en el punt 6, on s'hi diu clarament que cal incorporar memòria democràtica i defensa de la llengua catalana. Sabem tots quina és la seva interpretació d'aquesta memòria, o més aviat per vostès, desmemòria democràtica.

Per tant, nosaltres considerem que cal preservar la llibertat artística i de creació, i molt més, quan això es fa amb diners públics. I per tant, doncs, hi votarem en contra.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. El diputat Acosta, pel Grup de VOX.

Manuel Jesús Acosta Elías

Sí, moltes gràcies, president. Bé, ara de la mà d'uns dels creadors de la rància censura contra tot allò que no està dins del seu pensament únic, és a dir, de la mà dels senyors dels Comuns, se'ns presenta aquesta proposta de resolució. Jo dic de la censura perquè, clar, vostès són els que apliquen això del cordó antidemocràtic o la mordassa antidemocràtica constantment a tot allò que plantegem des de VOX, encara que diguem que la terra és rodona, vosaltres i vostès diran no, no és rodona perquè ho presenta VOX.

Molt bé. Doncs, aquests grans admiradors de la censura estan totalment desacreditats amb aquesta proposta. Intentaré, doncs, fer un repàs per demostrar la seva incoherència i la seva falta de rigor. Els comunistes i els separatistes, entre els quals hem d'incloure també el Partit Socialista, solen dir que el castellà ha estat una llengua que s'ha intentat imposar a Catalunya des de Felip V, quan en realitat, si fem una crítica literària, de seguida veurem que ja era utilitzada, el castellà, com una llengua culta almenys des del segle XIV, amb Enric de Villena com un dels màxims exponents. Des del segle XV a Catalunya s'usen amb normalitat ambdues llengües. A Catalunya l'edició de llibres en castellà entre el 71, 1571 i 1600 era superior a l'edició de llibres en català i en llatí.

En el segle XVII, les xifres que dona l'investigador Jordi Torra, bibliotecari de la Universitat de Barcelona, són eloqüents. D'una mica més de mil llibres impresos a Barcelona, sis-cents setanta-dos ho són en castellà, dos-cents vint-i-dos en llatí i cent dotze en català. L'ús cultural de català –fem un salt en el temps–, després de la Guerra Civil, a poc a poc, es va normalitzant a partir del 1942, en què es va publicar *Rosa Mística*, de Camil Geis, considerat el primer llibre editat en català després de la guerra. Fem un salt també, una miqueta més acadèmic. L'any 1944 es va fer obligatori per llei que les universitats en filologia romànica incloguessin també l'assignatura de filologia catalana.

Tenim aquí la mostra al BOE, el 4 d'agost de 1944. La Nova Cançó, igual que altres organitzacions –i ja acabo amb això–, culturals catalanes, neixen i es desenvolupen en, i gràcies, al franquisme. Es van crear... (*Força remor de veus.*) Sí, sé que això els molesta, però els donaré més dades. Es van celebrar premis literaris en català. El gener del 1944 es crea el Premi Eugeni Nadal. El 1945, amb patrocini del Govern, se celebra el Centenari de Mossèn Cinto Verdaguer. El 1947 s'atorga el Premi Joan Martorell de novel·la en català. El 1949 es crea el Premi Víctor Català de novel·la curta en català i els Premis AEDOS per a Biografies. El Josep Isart per a assajos i l'Ossa Menor, que després passaria a dir-se Carles Riba. El 1951 s'atorga el Premi d'Àmbit Nacional a la Poesia en català, amb la mateixa quantia econòmica que a l'Espanyola. I es concedeix el Joanot Martorell a Josep Pla per la seva obra *El carrer Estret*.

En els anys posteriors, cinquanta, seixanta, setanta, naixerien una infinitat de premis, com el Lletra d'Or, Amadeu Oller de Poesia, el Sant Jordi per a novel·la dotat amb cent cinquanta mil pessetes. El Premi d'Honor de les Lletres Catalanes, el Verdaguer, el Premi Josep Pla, el Premi Mercè Rodoreda. En aquests –i ja acabo, de debò–, en aquests anys es publiquen revistes com Serra d'Or, Or i Flama, Cavall Fort, l'Estel, Patufet. El 1964 té lloc l'emissió del primer programa en televisió en català per part de Televisió Espanyola des dels estudis de Barcelona. Per aquí passarien, entre d'altres, bona part dels intèrprets de La Nova Cançó, inclòs Lluís Llach.

Per tant, votarem en contra perquè això és «infumable», aquesta proposta de resolució.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputat, la diputada Laure Vega, en nom de la CUP.

Laura Fernández Vega

Sí, no m'estendré. A mi, el que em sembla «infumable» és que en un Parlament democràtic, que per poder existir va requerir que es morís un dictador, s'hagi d'escoltar que qualsevol expressió cultural va sorgir gràcies al franquisme. Em sembla una vergonya absoluta quan tenim encara, o sigui, som dels pocs països

que encara tenim tot d'edificis i tot de qüestions construïdes a sobre de cunetes d'aquelles persones que van estar allà. A mi em sembla una vergonya absoluta, però absoluta. Nosaltres donarem suport a la moció.

Dir que no hi ha hagut censura del català és una aberració històrica. Dir que La Nova Cançó, que a més forma part, en gran majoria, de cançó protesta precisament contra el franquisme, sorgeix a partir d'això. Que hi hagi premis, que hi hagués un intent de domesticar per part d'una dictadura que ja s'anava intentant adequar també per raons socioeconòmiques a la resta dels països que estaven al seu voltant és una fal·làcia i és una vergonya respecte aquelles persones que encara segueixen vives.

No passa res, vull dir, al cap i al fi vostè forma part d'un partit que ja era hereu d'això. Era hereu d'una sèrie de gent que es va dedicar no a guanyar una guerra civil, a fer un cop d'estat. Un cop d'estat precisament contra que hi hagués cultura arreu, perquè un dels grans projectes de la República tenia a veure amb l'escolarització, amb que s'aprenguéssin la llengua, no només la nostra, sinó també el castellà, que es pogués escriure. Precisament tenim una llarga tradició, no només a Catalunya, però especialment també de professors que van estudiar formes pedagògiques diferents i que les portaven arreu.

Són vostès també els que no deixen de ser hereus que en aquest Estat seguim tenint un dels grans poetes, que se'ls farà un homenatge i un altre, mort pels seus. Suposo que també hem d'agrair al franquisme que encara puguem fer alguna mena d'homenatge a Lorca, perquè, clar, si no l'hagués matat, ves a saber, potser no l'estimaríem tant. Orwell estaria tan orgullós de vosaltres, de com sou capaços de retorçar-ho, tot i convertir-se sempre en víctimes d'aquella última cosa en la qual som botxins, que em sembla fascinant. Donarem suport a la moció. És una vergonya que això passi.

Abans citàvem Pedrolo. Tots som una mica responsables que això passi avui en aquest Parlament.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. I ara, per posicionar-se sobre les esmenes, la...

Fitxer 7

diputada Segovia.

Susanna Segovia Sánchez

Gràcies, president. Efectivament, no hem acceptat l'esmena del Grup Socialista perquè considerem que un equipament d'aquest tipus que s'està plantejant no pot passar per una lògica de subvencions. Ha d'haver-hi una aposta política i una aposta estratègica per part del Govern. Recordar, també, que l'Ajuntament de Barcelona ja ha aprovat una iniciativa semblant, en la mateixa línia, amb el suport del Grup Socialista. Nosaltres entenem que, tal com ha anat la iniciativa, que també és, sobretot, una iniciativa des de Barnasants i que s'ha treballat molt amb l'Ajuntament de Barcelona, creiem que el centre hauria d'estar a Barcelona.

Això no treu que no pugui tenir aquest caire nacional, aquest abast nacional i que, evidentment, com quan fèiem la llei de la Filmoteca Nacional dèiem que, que la Filmoteca estigui a Barcelona no vol dir que no pugui tenir extensions a d'altres llocs i treballar amb aquesta vocació nacional.

Senzillament, per acabar, el cinisme d'alguns grups és tan gran que són capaços de dir que tota la gent que està enterrada a les cunetes li hauria d'haver donat les gràcies a Franco per haver-se estalviat les despeses d'enterrament. Perquè vostès estan ja en aquest nivell de cinisme. Jo entenc que el que volen és provocar i que ens indignem i que fotem el crit al cel. Vostès el que fan aquí, al Parlament, és, directament vulnerar drets humans, deshumanitzar col·lectius i amb plantejaments molt, molt propers a aquell nacionalsocialisme que vostè en una altra proposta de resolució en parlava.

Crec que intentar barrejar-ho tot i intentar contaminar-ho tot amb aquesta vocació seva de negar el passat, de reconstruir el passat, és una qüestió que no li fa un favor al Parlament de Catalunya, però, sobretot, no li fa als seus votants. Uns votants seus, que són, alguns dels quals, segurament, més aviat pensen que la terra és plana i no rodona.

El president

Gràcies, diputada. Passem a la votació. Votacions separades? (*Veus de fons.*) Sí, va. Endavant, digui, digui...

Rocio Garcia Pérez

Gràcies, president. Votació separada. Podem agrupar els punts 1, 5, 6, 7, 8 i 9. Entenc que són les tres esmenes que, no sé si ha dit la diputada que acceptava, del Grup de Junts, que crec que no ho ha dit... 1, 5, 6, i el...

El president

1, 5, 6, 7, 8 i 9. O sigui, tot això junt?

Rocio Garcia Pérez

Exacte, sí.

El president

Molt bé, doncs passem a la votació.

Vots a favor?

El Grup de la CUP, de Comuns, Socialistes i Units per Avançar, Esquerra i Junts.

En contra?

El Grup Popular i el Grup de VOX, que són tres.

Per tant, prospera.

I ara la resta de la moció.

Vots a favor?

El Grup de Comuns, CUP, Esquerra i Junts.

Vots en contra?

Partit Popular i VOX.

I abstencions?

El Grup Socialista, per tant, prospera, també, molt bé.

Proposta de resolució sobre el projecte Apropa Cultura

250-01191/15

I per tant, passem a la següent, que és la moció número 14, que és del Grup d'Esquerra Republicana i és la proposta de resolució sobre el projecte Apropa Cultura, i per defensar-la, el diputat Campuzano.

Carles Campuzano i Canadés

Moltes gràcies, honorable president. Efectivament, aquesta proposta de resolució que defensem des del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya té dos objectius fonamentals. Per una banda, posar en valor el programa Apropa Cultura i, per altra banda, proposar un salt endavant en el programa Apropa Cultura.

Apropa Cultura ha estat una història d'èxit, una iniciativa creada l'any 2006 al voltant de l'Auditori que, amb dades de l'any 2025, més de dos-cents quaranta equipaments culturals vinculats, tres mil quatre-centes entitats socials implicades, cent trenta mil activitats culturals arreu del país, que permet a col·lectius, a persones que tenen en la seva vida ordinària dificultats per accedir a la producció cultural del nostre país, teatre, música, circ, museus, puguin accedir a la cultura i que, qualsevol de nosaltres que hem tingut ocasió de participar en les activitats d'Apropa Cultura en som conscients, d'aquesta dimensió.

I alhora, però, la feblesa estructural d'aquest programa. Avui, aquest programa respon bàsicament a l'existència d'una iniciativa de professionals de l'Auditori, que estan desenvolupant aquest programa. I necessitem consolidar aquest projecte. Necessitem consolidar aquest projecte i que sigui un projecte que en els propers anys tingui la capacitat de no dependre tant de la bona voluntat dels professionals de l'Auditori, ni de la bona voluntat del propi Auditori, sinó que s'esdevingui un ens sòlid, proposem en aquesta proposta de resolució a través d'una fórmula de fundació, amb també participació del sector privat, que consolidi el programa Apropa Cultura, i que li permeti tindre la dimensió, l'estructura, les capacitats, que vagin més enllà del que avui estan fent.

Perquè, per altra banda, al voltant de l'apropar la cultura als col·lectius de les persones que tenen més dificultats per accedir a la cultura, hi ha un terreny enorme per continuar prosperant, avançant, no només en termes d'accés a la cultura, sinó en termes també de la pròpia producció de béns culturals. Per tant, els hi proposem

en aquesta proposta de resolució, que com hem pogut veure configura nou punts, el reconeixement d'Apropa Cultura, i aquest salt endavant amb vocació, també, que Catalunya esdevingui un punt de referència en aquest terreny de la prescripció cultural en el camp sanitari, per exemple, que esdevingui també un punt de referència en aquest apropar la cultura als col·lectius amb més dificultats.

En aquests moments, amb aquest model nascut des de Catalunya, s'està replicant en altres territoris de l'Estat. Per tant, també hem de contribuir a enfortir el projecte en la seva capacitat de projectar-se a la resta de l'Estat, però també en la seva capacitat de projectar-se a la resta d'Europa, amb altres iniciatives que ciutats, regions o estats estan propiciant en aquesta mateixa direcció.

Tenim un tresor, que és la Apropa Cultura, l'hem d'enfortir, l'hem de projectar de cara al futur, no l'hem de fer tan depenent, avui, de les persones que, de manera molt eficaç en aquests darrers vint anys, l'han desenvolupat.

Res més i moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. I, en nom del Grup de Junts, el diputat de Dalmases.

Francesc de Dalmases i Thió

Doncs, mira, serà casualitat, diputat, però la cinquena paraula que jo tenia escrita és tresor, perquè, efectivament, Apropa cultura és un d'aquests tresors de país que cal tenir cura, però, sobretot, cal reconèixer. Són dinou anys obrint portes, obrint unes portes que, malauradament, estan massa sovint tancades. És veritat que això s'ha fet molt per una iniciativa molt voluntarista, s'ha fet perquè hi havia aquesta determinació, aquesta vocació, i durant aquests dinou anys s'ha millorat la vida de les persones vulnerables a través de la cultura. És un binomi meravellós, perfecte. Aquesta idea que hi ha en aquesta xarxa de programadors culturals que faciliten l'accés a la cultura i resulta imprescindible, tan imprescindible perquè com a societat, com a conjunt de societat, ens queda molt per avançar, molt per avançar.

Aquest matí, el conseller Vila, en un moment de la seva intervenció, es referia al diputat Isaac Pedrós i li deia que llegeix malament. Hem hagut d'intervenir, li hem dit, no és que llegeixi malament, de fet, llegeix molt i, de fet, li agrada molt de llegir,

el que fa, és que llegeix amb una diversitat d'eines que potser d'altres no hi tindríem accés. Per tant, és molt important aquesta idea d'inclusió. A mi m'ha anat molt bé poder xerrar aquesta estona abans de la comissió amb el diputat, perquè ja estem parlant, estem totalment a favor i hi votarem a favor. Potser ens hauria agradat que ho presentéssim conjuntament uns quants grups, que haguéssim pogut venir aquí, perquè, és a dir, aquest pas tan ambiciós que representeu, és això, és un pas molt ambiciós i representa moltes..., un canvi substancial a millor.

Però, en tot cas, com a Junts per Catalunya, a disposició, gràcies per la iniciativa i, sobretot, fem-ne seguiment perquè, efectivament, l'únic petit però que teníem és que, a vegades, quan aquestes iniciatives s'institucionalitzen tant, que no ho puguin perdre, que sigui per guanyar. Per tant, el nostre compromís amb aquesta proposta que heu fet, el compromís de Junts, és que sigui per guanyar, per millorar i per fer-se gran.

Gràcies.

El president

Ara, gràcies, diputat, pel Grup Popular, el diputat Ferran.

Pau Ferran Navarro

Gràcies, president. Nosaltres ens abstindrem en aquesta proposta de resolució, no perquè no compartim el fons, sinó perquè no acabem de veure el model que s'hi planteja. Evidentment, doncs, posem en valor la tasca d'Apropa de cultura, aquesta tasca de més de dinou anys a favor de la inclusió social i aquesta col·laboració que tenen sempre amb les entitats socials, que ha permès l'accés a la cultura d'una gran immensitat de persones que probablement mai s'haguessin pogut acostar si no fos gràcies a ells.

Però en aquest nou model de gestió, en aquesta fundació que s'hi planteja, no acabem d'entendre el per què cal que hi participi la Generalitat. Nosaltres entenem que, evidentment, cal més suport, cal més recursos, però no ens queda massa clar, com dic, quin paper ha de jugar la Generalitat en aquesta fundació i, per tant, nosaltres preferim abstenir-nos.

El president

Gràcies, diputat. I ara el diputat Acosta, pel Grup de VOX.

Manuel Jesús Acosta Elías

Sí, moltes gràcies, president. Bien, esta propuesta de resolución va de más burocracia, más fundaciones, proponen la creación de una nueva fundación participada por la Generalitat, más despilfarro, por lo tanto, en conclusión. Apropa Cultura ha recibido en los cinco últimos años, desde 2022, un total de 34 millones de euros, más de 34 millones de euros, y yo me pregunto ¿ha servido realmente para democratizar la cultura como ustedes exponen aquí en esta exposición de motivos, cuando realmente estamos todavía muy lejos de alcanzar el dos por cien del PIB en cultura que tanto prometió el anterior Govern de la Generalitat y este también a todos los sectores culturales?

En el punto 7 se dice: «*Integrar Apropa Cultura en les polítiques públiques de salut, educació i serveis socials, reconeixent el valor de la participació cultural com a determinant del benestar.*» Claro, por la misma regla de tres, si el acceso a la cultura repercute en la salud, y cosa que eso realmente es así, es cierto, la persecución que hace Esquerra Republicana por la cuestión de la lengua en distintos sectores de nuestra sociedad, debe igualmente repercutir, pero negativamente en los perseguidos, claro.

A la cultura no hace falta ponerle apellidos, es inclusiva de por sí. Por ende, el punto 10, el de «*Promoure la projecció internacional del model, situant Catalunya com a referent en polítiques de cultura inclusiva, impulsant aliances europees.*», no tiene sentido. Justamente es Esquerra Republicana y sus socios separatistas quienes hacen de la universalidad de la cultura algo privativo y particularista, es decir, sectario, como se ha demostrado en las intervenciones anteriores de las otras propuestas de resolución.

Muchas gracias.

El president

Gràcies, diputat. Ara la diputada Segovia, endavant, pel Grup dels Comuns.

Susanna Segovia Sánchez

Gràcies, president. Nosaltres donarem suport a bona part dels punts d'aquesta proposta de resolució perquè, efectivament, creiem que l'Apropa cultura és un programa que és pioner i que hauria de ser exemple de moltes altres línies que s'han de treballar per garantir aquests drets culturals que ara estem tramitant a la llei dels drets culturals. De fet, estem sentint moltíssima gent que ve a les compareixences a la ponència a explicar-nos per què els drets culturals han de ser un pilar fonamental de l'estat de dret i per què moltíssima gent està quedant fora de l'accés als drets culturals i, per tant, l'Apropa Cultura és una petita via d'entrada a aquests drets culturals.

No obstant això, tenim dubtes també sobre aquesta fundació, sobre el model de governança que es planteja i nosaltres en realitat apostaríem més perquè sigui directament un programa, una política pública justament més en mans de la Generalitat de Catalunya en col·laboració amb aquelles entitats socials i amb aquelles altres institucions culturals del país, com pot ser l'Auditori, el Teatre Nacional, la Filmoteca, que dèiem o moltes altres en aquest sentit o l'Ateneu de la Cançó, que acabem d'aprovar la proposta de resolució.

Per tant, ens abstindrem al punt 2. No perquè no estiguem d'acord amb que l'Apropa Cultura i totes les línies que després es marquen com a objectiu d'aquesta institució, sinó perquè no acabem de tenir clara la proposta que s'està plantejant a la proposta de resolució.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. I ara, pel Grup de la CUP, la diputada Laure Vega.

Laura Fernández Vega

Sí, nosaltres no intervindrem en aquest punt. Sí que també ens abstenim en el cas del punt 2, pensàvem que es podria seguir explorant l'àmbit publicosocial, com ja parla la moció, no entenem la justificació estricta d'aquesta incorporació i, en tot cas, per aprovar-ho hauríem de saber en quin tipus de pla es basa, per què hi ha aquesta decisió, de quina forma casa amb la perspectiva republicana a què refereix el text respecte de com s'han de poder garantir els drets.

Pel demés, valorem que és un molt bon projecte i votarem a favor de la resta de la moció.

El president

Gràcies. I ara, pel Grup Socialista, la diputada Rocio Garcia.

Rocio Garcia Pérez

Gràcies, president. Doncs el Grup Socialista i Units per Avançar donarà suport a tota la proposta de resolució. L'Apropa Cultura és un programa referent i necessari, una xarxa que treballa per facilitar i garantir l'accés a la cultura per tothom, que promou l'eliminació de les barreres físiques i socioeconòmiques, amb especial atenció a les persones més vulnerables i en el seu accés a la cultura i que actua com a pont entre els equipaments culturals i les entitats socials.

Va néixer, com s'ha dit, el 2006 al cor de l'Auditori de Barcelona, com un programa propi, i al llarg de dues dècades ha generat una gran conscienciació social i ha transcendit els seus objectius inicials, ha difós la seva finalitat i ha fet una mirada al conjunt del país. Ja compta amb l'adhesió de molts municipis i dels principals equipaments culturals nacionals i, malgrat això, des del punt de vista institucional i organitzatiu, segueix assignat a l'Auditori i li manca una dimensió nacional extensa, com també reclama el mateix equip de l'Apropa Cultura.

Des del nostre grup parlamentari considerem que és un programa estratègic, que respon a l'objectiu del Govern i de les polítiques públiques que té en marxa el Departament de Cultura per tal de garantir els drets culturals del conjunt de la ciutadania, el qual també fa mesos que treballa amb aquest equip de l'Apropa Cultura per donar-li un impuls a la governança del programa i donar-li també aquesta estructura jurídica pròpia, alhora que comptaria amb tots els recursos necessaris per ampliar el seu desplegament i creixement...

Fitxer 8

Perquè, a través d'un model de col·laboració entre el sector cultural i el sector social, Apropa Cultura vagi creant les noves condicions perquè la cultura esdevingui un dret accessible per tothom, sense exclusions.

És una iniciativa, per tant, que naixia fa vint anys per contemplar aquesta inclusió de les persones amb diferents problemàtiques en l'accés a la cultura i que ha anat avançant i creant aliances en tot el territori. A dia d'avui podem dir que ha arribat als dos-cents programadors i l'equip treballa per sentir-se encara més útil a les persones amb discapacitat i també amb dificultats socioeconòmiques. I la creació d'una fundació, pensem que Apropa Cultura ajuda amb aquesta vocació pública i que, a més, té aquesta voluntat de país. Permetre, pensem, signar convenis amb entitats, equipaments, ajuntaments per enfortir el compromís social dels equipaments culturals del conjunt de territori.

I, per tant, té aquesta mirada posada Apropa Cultura en protegir també la Llei d'accessibilitat a la cultura a tothom, així com la Llei de drets culturals de Catalunya en la qual està participant molt activament. I bé, ja ho sabem, Apropa Cultura integra una xarxa de compromís social amb un impacte real i mesurable i vol consolidar aquests principis i valors que també defensa el Govern i el Departament de Cultura.

Així doncs, pensem que es garanteix amb aquest projecte i amb aquesta nova estructura el seu futur, tot complint la seva missió estratègica, en coherència amb el conjunt de les polítiques culturals inclusives del Govern i a favor dels drets culturals dels catalans i de les catalanes.

I em reitero en què nosaltres votarem a favor de tota la proposta de resolució.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies.

I, per tant, passem a la votació perquè no hi ha esmenes.

Entenc que, no sé si hi ha alguna altra votació separada a part del punt 2? *(Pausa.)*

D'acord, doncs, comencem votant el punt 2.

Vots a favor?

El Grup de Junts, Socialistes i Units per Avançar, Esquerra.

Abstencions?

El Grup Popular, la CUP i Comuns.

I, en contra?

VOX.

Per tant, prospera la proposta.

I votem la resta de la moció, és a dir, tots els punts de proposició.

La proposta, tots els punts, excepte el 2.

Vots a favor?

El Grup de CUP, Comuns, PSC, Esquerra, Junts.

Vots en contra?

El Grup de VOX.

Abstencions?

El Grup Popular.

Per tant, també prospera.

**Proposta de resolució sobre la protecció i l'adquisició del retaule
de Santa Maria de Toudell**

250-01214/15

I passem en aquests moments al punt número 15, que és la proposta de resolució sobre la protecció i adquisició del retaule. Té la paraula la diputada Raquel Sans, per tres minuts i després hi ha esmenes també i, per tant, ja les gestionaré.

Raquel Sans Guerra

Gràcies, president. Abans de parlar de la proposta de resolució, deixi'm expressar la meua estima i tot el meu suport al meu company de colla castellera, el Ramsis, un palestí que, ara ens explicava als companys de colla que des de divendres no té contacte amb la seva família, amb la seva mare, la seva àvia i els seus quatre germans, després que l'exèrcit d'Israel bombardegés el camp de refugiats de Cisjordània, on estaven els seus familiars. Per tant, des d'aquí Ramsis, expressar tota l'estima. Ens demanaves que preguessin per la teua família. Així ho farem.

En aquest cas, la proposta de resolució que portem a continuació és sobre el retaule de Santa Maria de Toudell, que constitueix una peça de gran rellevància dins del patrimoni històric i artístic de Catalunya, especialment del Vallès i també de l'entorn de Sant Pere de Terrassa. Es tracta d'una obra datada del 1543 i atribuïda al Mestre del Cavall, que s'inscriu en la producció artística del renaixement català.

Aquest retaule està estretament vinculat a l'ermita romànica de Santa Maria de Toudell, documentada des de l'edat mitjana, i formava part del seu programa litúrgic i també simbòlic. Presenta valors artístics, tècnics i iconogràfics destacables, així com un elevat valor identitari pels municipis de Viladecavalls i també de Terrassa i per tot el conjunt patrimonial de les antigues parròquies de Sant Pere. La peça no és un element aïllat, sinó que forma part d'un sistema patrimonial coherent, la comprensió del qual es veuria greument afectada en cas de pèrdua o dispersió. I en aquest sentit, la seva conservació contribueix a preservar la integritat del conjunt històric i reforça iniciatives com la candidatura de la Seu d'Ègara al Patrimoni Mundial de la UNESCO.

La recent sortida a subhasta del retaule ha evidenciat el risc real de descontextualització o pèrdua del bé. Abans parlàvem del conjunt arqueològic de la Tàrraco romana i la dificultat que té quan es dispersa el patrimoni. Doncs en aquest cas, aquesta sortida subhasta ha posat en risc o, com a mínim ens ha encès l'alerta, del que pot suposar aquesta venda, aquesta caiguda a mans privades o fins i tot aquesta sortida de l'Estat del retaule. I la incoació de l'expedient de declaració com a bé cultural d'interès nacional, entenem que comporta una protecció jurídica provisional de l'obra i impedeix aquesta exportació.

Per tant, nosaltres presentem aquesta proposta de resolució que va encaminada en aquest sentit, a preservar un patrimoni que té una riquesa i té un valor no només patrimonial, sinó també identitari pels municipis de Viladecavalls i de Terrassa. Aquesta necessitat que des de la Generalitat de Catalunya s'hi doni la protecció com a element, com a BCIN i, alhora, que aquest retaule estigui exposat al públic i, per tant, també estigui accessible al conjunt de la ciutadania.

Per tant, és per aquests motius que demanaríem el suport a tots els grups parlamentaris.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies. El Grup Socialista ha presentat una esmena, dues esmenes..., i la diputada Gisela Navarro, endavant.

Gisela Navarro Fuster

Moltes gràcies, president. Bona tarda a tothom. Bé, el retaule de Santa Maria de Toudell és una escena pictòrica de gran valor, ja ho ha explicat ara la diputada Sans. És una peça del segle XVI atribuïda al Mestre del Cavall. Aquest autor anònim, perquè aquest no és el seu nom, és conegut per pintar amb traços gòtics, tot i que no pertanyia en aquesta època, sinó que és un representant del Renaixement català. Es coneix, és una situació que es coneix com un artista fora del seu temps, no? I a mi em recorda que segurament aquest artista tenia criteris moderns, com els que tenim avui, i aquesta capacitat o aquesta llibertat de tenir aquestes conviccions artístiques i de fugir de l'obligació del llenguatge de l'època.

Coincidim plenament amb el Grup d'Esquerra Republicana i amb els municipis que formen part de la història d'aquesta magnífica peça, de la importància de la mateixa, i agraïm al territori que hagi promogut aquesta necessitat per protegir-la i posar-la en valor. És un element artístic únic, precisament pel seu estat de conservació, ja sabem que és una peça d'aquest autor i que segurament és la millor que ha arribat al nostre segle. Tanmateix, aquesta afirmació és compartida també pel Govern de la Generalitat, ja que va incoar el 20 de març l'expedient per protegir el retaule amb la màxima protecció, amb la figura com bé ha explicat la diputada, de bé cultural d'interès nacional, així com demana el redactat.

Per tant, amb aquesta incoació tenim garantida la protecció de la peça i l'adopció de les mesures cautelars que impedeixen la sortida de l'obra de les nostres fronteres. Ara bé, pel que fa a la seva adquisició, ara mateix és inviable jurídicament. El Govern de la Generalitat no pot adquirir l'obra, ja que el preu de sortida superava la valoració de la Junta de Qualificació, que és l'òrgan competent en la matèria, com vostès ja saben. Tot i això, la Generalitat sí que podria facilitar que el retaule es mantingués en el seu territori d'origen si una altra administració pública o una entitat sense ànim de lucre comunicués la seva voluntat d'adquirir aquesta peça.

El nostre grup hem presentat dues esmenes, precisament per adaptar al moment actual el que es demanava a través de la proposta, no han estat acceptades. Tot i així votarem afirmativament els acords que demanen la seva protecció i només no recolzarem el punt 3, ja que trobem que no s'ajusta a les possibilitats reals i es troba tècnicament fora de l'abast del Govern de la Generalitat en aquest moment. El que sí que demanem, en concret, al Govern i al propi Departament de Cultura, per suposat, és que mantingui aquesta conversa oberta amb el territori per explorar precisament en cada moment les diferents possibilitats i pugui facilitar, en el moment que sigui possible, aquesta exhibició de la peça dins del territori d'origen.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputada. I, pel Grup de Junts, el diputat Bertran.

Jordi Bertran i Luengo

Moltes gràcies, novament intervenc jo per impossibilitat del conseller Lluís Puig. Bé, d'entrada, agrair a Esquerra l'explicació i la presentació d'aquesta proposta i, al mateix temps, constatar amb tristesa que això pugui succeir. Crec que és un molt mala diagnosi de la situació que estem vivint. De fet, l'Ajuntament de Terrassa i el Museu de Terrassa van instar també, en el seu moment, perquè es procedís a actuar per part del Departament de Cultura.

I jo crec que després seguirem amb el tema Tarragona, però hi ha dues qüestions importants en el tema Terrassa, que hi ha el dret de tanteig i el dret de retracte. Quan es parla de la valoració de mercat, molt bé, es pot dir que això està per damunt de la valoració que algú ha fet, però si això s'ha produït i s'ha portat a terme la venda, després el Govern pot exercir el dret de retracte, perquè si, evidentment, la valoració ha estat la que ha fet el Govern, però el mercat és un altre, aquí hi ha una qüestió que no casa. Per tant, jo diria que estaria bé que el Departament de Cultura avantposés per davant de tot la protecció del nostre patrimoni i, sobretot, quan estem parlant, com bé s'ha explicat, d'aquest tipus de qualitat.

A més a més, si l'ajuntament i el museu, per tant, l'administració local i una administració tècnica que també té alguna cosa a dir, aquest museu, ho avalen, jo crec que s'hauria de ser una mica més sensible cap a aquestes circumstàncies.

Per tant, nosaltres donarem ple suport i també agrairíem que hi hagués una actitud més proactiva per part del Govern per evitar que passin coses d'aquest tipus.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies. Ara, pel Grup del Partit Popular, el diputat Ferran.

Pau Ferran Navarro

Gràcies, president. Amb l'objectiu de preservar i de garantir la protecció del retaule de Santa Maria de Taudell, votarem a favor d'aquesta proposta de resolució, no sense abans preguntar-nos per què la Generalitat no va participar a la subhasta abans que l'adquirís aquest particular i per què no s'ha fet res abans que es produeixi aquest risc i aquesta situació. Entenem que anem tard, que el departament va molt tard i que ara caldrà anar de pressa i corrents i ens podem trobar amb una situació que no ens agradaria i és que aquest patrimoni acabés sortint de Catalunya.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Diputat de VOX, el diputat Acosta.

Manuel Jesús Acosta Elías

Sí, moltes gràcies, president. Nosaltres votarem a favor d'aquesta proposta de resolució perquè cal protegir i preservar el nostre patrimoni cultural, que és senya d'identitat i, per tant, sí que és possible conservar això i en aquests termes que està exposat, la protecció doncs considerem que és oportú i adequat.

Gràcies.

El president

Gràcies. Ara la diputada Segovia, pel Grup dels Comuns.

Susanna Segovia Sánchez

Gràcies, president. Només per anunciar el vot a favor de la proposta de resolució.

El president

Gràcies. I ara la diputada Laure Vega, per la CUP? *(Veus de fons.)* Molt bé. Doncs ara la diputada Raquel Sans, d'Esquerra, per posicionar-se sobre les esmenes.

Raquel Sans Guerra

Gràcies, president. En primer lloc agrair a la diputada Navarro, malgrat no ens hem posat d'acord respecte a les esmenes, la presentació d'aquestes esmenes, però jo voldria llegir la literalitat del punt 3 al qual el PSC no hi votarà a favor, perquè diu exercir, si escau, els drets de tanteig i retracte sobre el retaule de Santa Maria de Toudell amb la finalitat d'adquirir-lo i incorporar-lo al patrimoni públic de Catalunya. Per tant, jo crec que aquest si escau és prou generós per entendre les dificultats que pot tenir la Generalitat, però sí que demanar aquest punt de proactivitat, és a dir, les coses es fan si es volen fer, moltes vegades.

I, a més a més, jo crec que aquesta comissió i aquest Parlament serem generosos a l'hora de modificar o d'aprovar modificacions que facilitin la tasca de la Generalitat en aquest sentit. Per tant, demanar al grup que dona suport al Govern que reconsideri el sentit de la votació, perquè crec que la literalitat del punt és bastant àmplia com perquè hi puguin votar a favor.

El president

Gràcies, diputada.

I, per tant, passem a la votació.

Entenc que el punt 3 es vota per separat, o algun més? *(Veus de fons.)* Ah, el 4 també? Molt bé. Poden anar junts? *(Remor de veus.)* No.

Molt bé. Doncs passem a la votació.

Comencem pels punts 1 i 2.

Vots favorables?

S'aproven per unanimitat.

El punt 3.

Vots favorables?

Vots favorable de VOX, Partit Popular, Junts, Esquerra, Comuns, CUP.

Vots en contra?

El Grup Socialista.

I abstencions?

No n'hi ha. Molt bé. S'aprova també.

I passem a la votació del punt número 4.

Vots favorables?

El Grup de CUP, Esquerra, Comuns, Partit Popular i Junts.

Abstencions?

El Grup Socialista i Units per Avançar. I, per tant, també queda aprovat, també prospera.

**Proposta de resolució sobre el dret de tanteig i retracte i
l'adquisició de l'edifici conegut com Ca l'Ardiaca, de Tarragona**

250-01215/15

I passem al punt número 16, que és una proposta de resolució. Acabem amb el darrer punt sobre una qüestió a...

Fitxer 9

Tarragona. La proposta de resolució sobre el dret a tanteig i retracte i adquisició de l'edifici conegut com Ca l'Ardiaca, de Tarragona. Entenc del diputat Bertran, doncs, en nom del Grup de Junts la presenta.

Gràcies.

Jordi Bertran i Luengo

Gràcies, president. Aquesta proposta de resolució parla d'una situació que s'ha enquistat a la ciutat, sobre un palau medieval a cavall dels segles XII-XIII, per tant,

una peça molt important, una peça que en aquesta legislatura va ser declarada bé cultural d'interès nacional, però que l'expedient d'aquesta declaració es va salvar in extremis gràcies a la intervenció del Parlament, perquè aquest expedient portava un any aturat, i si no hi hagués hagut un avís de la institució que és responsable de fer els informes favorables, no s'hauria pogut complir per terminis. Per tant, vam detectar que no hi havia voluntat proactiva d'aquella declaració.

Les declaracions de bé cultural d'interès nacional comporten unes obligacions també pel Govern del país i també subsidiàriament per altres administracions. Una d'aquestes obligacions és que, com en aquest cas, un edifici amb la declaració al costat de la catedral de Tarragona, per tant, un dels espais més visitats, no solament de Tarragona, sinó del conjunt de Catalunya, ofereix una imatge com a bastant lamentable, perquè no s'hi actua per protegir-lo i no s'hi actua per millorar la situació. Des de fa tretze anys porta una vestida al seu voltant per evitar que hi hagi un enderroc, com ja ha succeït –i sort vam tenir–, amb un altre palau medieval molt proper a aquest, que va caure de nit, just a l'endavant de la porta d'un edifici de pública concurrència, com és el Conservatori de Música de la Diputació. Per tant, la situació és molt anàloga a la que tenim aquí.

Per tant, la nostra proposta el que demana és que, donat que a més d'aquests tretze anys hem d'acumular fins a un total de vint-i-cinc que l'empresa propietària, Desarrollos Arbe, de Saragossa, no ha pogut portar a terme pel valor patrimonial, precisament una intervenció per construir un hotel, la Generalitat actuï i, a més a més, quan ja la premsa local ha fet córrer que hi ha hagut voluntat per vendre aquest edifici, actuï i exerceixi el dret mateix que s'estava explicant amb l'anterior proposta de tanteig i retracte. En aquest cas seria el de tanteig, perquè encara no s'ha portat a terme la venda.

També, en segon terme, que es consideri per part d'aquesta comissió que no és una iniciativa innovadora, sinó que el Govern ho ha fet en molts altres palaus d'interès patrimonial, majoritàriament a la ciutat de Barcelona i en alguns altres edificis per pura utilitat, si havien de traslladar unes oficines. I, finalment, que s'incorpori tot aquest procés a les institucions acadèmiques, culturals, científiques, perquè es pugui preservar. En aquest sentit hem acceptat una transacció, hem fet una

transacció amb el Grup Socialista perquè, evidentment, nosaltres apostàvem perquè s'incorporessin aquests altres agents, però, sobretot, per determinar-ne els usos futurs.

El Partit Socialista, encertadament, també ha introduït el concepte de preservació. Per tant, aquesta és la voluntat i, en nom de Junts, demanem el suport dels grups de la cambra.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Tenen tots la transacció, entenc. Ara, per posicionar-se i per presentar l'esmena, primer la diputada Ferret.

Imma Ferret Raventós

Gràcies, president. Des del nostre grup parlamentari agraïm al Grup de Junts el poder parlar d'elements patrimonials com és la Casa de l'Ardiaca, en aquest cas a Tarragona, però també no acabem d'entendre prou el motiu de presentació d'aquesta proposta que ens presenta avui. Perquè a data d'avui, segons la informació que tenim i la que també sembla que té el Departament de Cultura, no es té coneixement que l'empresa propietària de l'immoble hagi posat a la venda l'edifici de Ca de l'Ardiaca, ni que tingui voluntat de fer-ho a curt termini. I, per tant, no s'escau l'exercici dels drets de tanteig i retracte, ni la valoració econòmica d'una operació de compravenda.

La incoació de declaració de bé cultural, de patrimoni cultural de Ca l'Ardiaca, com a monument històric, com també s'ha dit, es va fer amb l'objectiu d'aturar la degradació dels valors patrimonials d'aquest immoble. I, a partir d'aquí, els tècnics de l'Ajuntament i del Departament han treballat per valorar el grau de degradació de l'edifici i establir les mesures urgents de conservació. És per això que es va ordenar a la propietat dur a terme mesures de conservació arran de l'ordre d'execució d'obres d'emergència del 2 de febrer del 2024, i actualment també s'està fent el seu seguiment de l'estat en què està.

D'aquí l'esmena introduïda, que vam introduir des del nostre grup i que hem arribat a transaccionar per posar en relleu que cal continuar treballant amb l'Ajuntament de

Tarragona per preservar aquest bé, fent que la propietat la conservi i la mantingui i també obrir aquest diàleg amb les institucions i agents per estudiar els usos futurs per si en algun moment esdevé de titularitat pública. Des del nostre grup som conscients de la importància de garantir la conservació dels excepcionals valors patrimonials històrics de Ca l'Ardiaca.

I tal com el Departament de Cultura ja va fer el febrer del 2024, cal continuar requerint a la propietat el compliment del que estableix l'article 25 de la Llei 9/1993, del patrimoni cultural català, que disposa que els propietaris i titulars d'altres drets reals i posseïdors de béns culturals d'interès nacional o béns catalogats els han de preservar i mantenir per assegurar la integritat de llur valor cultural, tot recordant que l'incompliment d'aquest deure constitueix una infracció greu i que, en cas de no donar compliment, es podran imposar multes coercitives o obrir l'expedient sancionador corresponent a la propietat.

Per tant, des del nostre grup parlamentari no podem donar suport als dos primers punts de la proposta, donat que no existeix cap proposta de compravenda de l'immoble actualment i, per tant, no s'escau exercir el dret de tanteig, ni la valoració corresponent. En canvi, en el punt 3, per tot l'exposat, i havent pogut consensuar un text transaccional, a qui vull agrair l'entesa amb el diputat Bertran per fer-la possible, li donarem suport, pel que demanarem votació separada d'aquest punt.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputada. Ara, per Esquerra Republicana, la diputada Raquel Sans.

Raquel Sans Guerra

Gràcies, president. Agrair al diputat Bertran la presentació d'aquesta proposta de resolució que, d'alguna manera té un vincle amb la que vèiem ara respecte a Terrassa. Jo recordo aquell primer anunci ara fa vint-i-sis anys, d'aquell hotel de luxe que havia d'anar a Ca l'Ardiaca, era un projecte privat i se'ns va vendre fa vint-i-sis anys. Però bé, jo crec que no cal un informe tècnic per veure la degradació d'aquest immoble, que té una bastida, que està en un lloc icònic de la ciutat, en un lloc que és la carta de presentació de Tarragona per moltes persones que ens venen a visitar

i que realment requereix d'una actuació proactiva per part del Govern de la Generalitat, per part de l'Ajuntament de Tarragona. I en aquest cas, home, el PSC governa a la Generalitat, governa a l'Ajuntament de Tarragona i podem continuar fent, però continuar fent després de vint-i-sis anys, doncs sembla que potser necessitem agilitar una mica el que s'està fent en el tema de Ca l'Ardiaca.

I, per tant, nosaltres donarem suport a aquesta proposta de resolució, que entenem que és necessària, que serveixi també per empènyer el Govern de la Generalitat en aquest sentit a l'Ajuntament de Tarragona, perquè els tarragonins i tarragonines no es mereixen que un dels elements patrimonials que hi ha en aquest lloc, com deia, icònic de la ciutat, estigui en l'estat de degradació i qualsevol dia haurem de lamentar una desgràcia. Allà hi pugen molts infants. És un espai que té un perill i que aquest perill és responsabilitat de l'Administració. I per tant, si el projecte privat no desenvolupa la seva responsabilitat, correspon en aquest cas a l'Administració pública.

I jo crec que els exemples que posava el diputat Bertran respecte a la resta de palaus que s'han adquirit a Barcelona o Santa Caterina, a Girona, són un exemple que si les coses es volen fer, es poden fer. I per tant, demanar proactivitat al Govern de la Generalitat en aquest sentit.

El president

Gràcies, diputada. La diputada Roldán, pel Grup Popular.

Lorena Roldán Suárez

Sí, moltes gràcies, president. El cert és que el que passa a Ca l'Ardiaca és un despropòsit, i ho dèiem ara, des de fa molts anys. I per tant, jo sí que crec que aquí el Govern de la Generalitat i també des del propi Ajuntament de Tarragona, que com bé s'apuntava, doncs ara mateix coincideixen en partit de govern. Home, potser s'hauria de fer alguna cosa, perquè excusar-se en dir que és que aquí no hi ha cap notícia que la propietat privada vulgui vendre, doncs potser s'ha de fer alguna actuació per part del Govern de la Generalitat o per part de l'Ajuntament de Tarragona i de la resta d'administracions públiques en fer que això passi. Clar, dir, no, no, és que com que no d'allò no fem absolutament res. Bé, doncs potser perdem un patrimoni que, sincerament, no ens ho podem permetre.

Aquesta proposta, a més, no és nova. De fet, nosaltres, des del nostre grup municipal a l'Ajuntament de Tarragona, vam presentar fa uns mesos una moció molt semblant, també amb els mateixos termes que aquesta que presenta avui Junts, tot i que en aquell moment, la iniciativa no va comptar amb el suport necessari. Nosaltres, des del Partit Popular, insisteixo, sempre hem defensat que Ca l'Ardiaca és un bé patrimonial de primer ordre que cal preservar i, evidentment, ningú discuteix ni el valor històric, ni l'arquitectònic, ni el cultural.

També hem defensat una cosa a la vegada, que és molt important, que és que la protecció del patrimoni no pot anar en contra dels interessos econòmics, i en aquest cas, dels ciutadans de Tarragona. I és que no podem oblidar, tampoc, que la propietat manté un deute molt important amb l'Ajuntament. Només en execucions subsidiàries ja estem parlant de més de sis-cents mil euros. Si afegim a més les sancions imposades, els tributs pendents i les eventuais costes judicials, doncs la xifra superaria àmpliament el milió d'euros. Per tant, nosaltres, la proposta que fem, i la que vam fer en aquell moment a l'Ajuntament, era molt clara, era utilitzar tots els instruments jurídics que permet la legislació perquè l'Administració protegeixi aquest patrimoni sense renunciar a recuperar uns diners que són públics.

Aleshores, si en aquest cas, tot i que després d'escoltar la intervenció del Partit Socialista sembla que no, però si la Generalitat decidís exercir els drets de tanteig o de retracte i subrogar-se en aquesta posició de la propietat, també hauria d'assumir les obligacions que aquesta té amb l'Ajuntament. Sinó, és que no podríem estar d'acord. I crec que aquest és el problema, precisament, que té el partit que dona suport al Govern. Però, clar, insisteixo, és això o perdre un patrimoni amb tot el risc que això comporta. Per tant, jo aquí exigeixo o demano, per dir-ho millor, responsabilitat per part de la Generalitat, per –insisteixo–, preservar el patrimoni i que l'Ajuntament de Tarragona i els tarragonins en general no perdem diners.

Per tant, nosaltres votarem a favor dels punts de la proposta de resolució de Junts, però sí que és veritat que ens preocupa que això no sigui un episodi com els que ja hem viscut en altres ocasions, amb equipaments i espais emblemàtics de Tarragona que passen a mans d'altres administracions i que després, romanen tancats durant

anys, no es fa absolutament res i, a sobre, insisteixo, perdent uns diners que ara mateix ens són importants per nosaltres.

Per tant, cobrament del deute pendent per part de l'Ajuntament i que la Generalitat se'n faci càrrec d'aquesta situació perquè, insisteixo, portem pràcticament trenta anys esperant, aquí no ha passat absolutament res i el que no pot fer l'Administració és defugir la seva responsabilitat.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. El diputat Acosta, pel Grup de VOX.

Manuel Jesús Acosta Elías

Gràcies, president. Nosotros defendemos la colaboración publicoprivada como fórmula para la conservación y puesta en valor del patrimonio. La Administración debe facilitar la inversión privada, eliminando trabas burocráticas y ofreciendo mecanismos de apoyo cuando sea necesario, en lugar de acabar asumiendo directamente la propiedad y el mantenimiento de edificios, cuyo coste de rehabilitación y conservación resulta muy elevado.

Actualmente, el edificio al que nos referimos, Ca l'Ardiaca, presenta un importante estado de deterioro, ya se ha dicho aquí por los distintos grupos, tras el colapso de una parte de la cubierta, circunstancia que ha obligado al Ayuntamiento de Tarragona a intervenir de urgencia y asumir una inversión superior a los ochocientos mil euros para garantizar la seguridad y realizar actuaciones de emergencia ante la inacción de la propiedad. En este sentido, debería revisarse el expediente de Ca l'Ardiaca y analizar las circunstancias que han impedido el desarrollo del proyecto inicial, manteniendo el diálogo con la empresa propietaria para evaluar si todavía existe margen para hacerlo viable.

Asimismo, bien, todos sabemos que Tarragona cuenta con un patrimonio histórico excepcional y cuya conservación exige importantes recursos económicos. Ha sido nuestro grupo municipal en Tarragona siempre muy crítico con este estado de abandono del edificio. Ha instado al Ayuntamiento a tomar medidas urgentes para garantizar la seguridad, frenar la degradación patrimonial y evitar el constante

allanamiento de este monumento situado frente a la catedral. Y, en definitiva, es que es inaceptable que un edificio catalogado como BCIN lleve más de un cuarto de siglo en manos de una empresa incapaz de conservarlo. No podemos permitir que el corazón histórico de Tarragona parezca un entorno degradado y sin ley.

Y, bien, no entendemos tampoco que en el punto 3 hablen de qué uso, conversar, hablar acerca de qué uso conviene que acoja Ca l'Ardiaca a estas alturas, después de tantos y tantos años. No entendemos muy bien el punto 3, así como tampoco el punto 2 y, por lo tanto, pediremos votación separada.

Gracias.

El president

Gràcies, diputat. I la diputada Segovia, en nom dels Comuns.

Susanna Segovia Sánchez

Gràcies, president. És evident, i no m'hi estendré més perquè ja ho han comentat els diversos grups, la situació d'actuació d'emergència que requereix l'estat de Ca l'Ardiaca, però crec que això tampoc pot ser la justificació perquè no pensem bé exactament quina és la millor manera de recuperar pel patrimoni públic aquest edifici i garantir-ne la seva conservació...

Fitxer 10

i el seu ús per la ciutadania de Tarragona. Com ja s'ha dit, també, el propietari actual de Ca l'Ardiaca té un deute molt gran amb l'Ajuntament, un deute acumulat de bastants recursos, gairebé el mateix que potser podria costar la venda de l'edifici.

Nosaltres el que no compartim és que es plantegi una opció de compra per part de la Generalitat on no estigui vinculat a satisfer aquests deutes amb l'Ajuntament. Però no perquè ho hagi de fer la Generalitat, no és la Generalitat qui ha de satisfer els deutes que té un privat amb l'Ajuntament, és aquest privat qui ha de satisfer els deutes que té amb l'Ajuntament a partir del que pugui aconseguir per la incorporació de l'edifici al patrimoni públic. Per tant, nosaltres creiem que hi ha altres eines que no es plantegen en aquesta proposta de resolució, perquè potser valdria la pena

estudiar-les també, com per exemple l'expropiació per part de l'Ajuntament. Una expropiació que, a més a més, estigui condicionada a la cancel·lació dels deutes que té el propietari amb l'Ajuntament.

Creiem que hi ha altres mecanismes que utilitzar el tanteig i retracte quan no està clar el preu de venda, quan no hi ha l'opció de venda, al final no acaba sent la millor opció, ni la millor sortida, ni la més ràpida per Ca l'Ardiaca. I quan alguns grups plantejaven altres mecanismes perquè això acabi passant, doncs crec que no tenim per què descartar el de l'expropiació, que és una altra eina que està en mans de l'Ajuntament i que pot ser el resultat d'aquest procés que es planteja al punt 3.

Per tant, nosaltres ens abstindrem als punts 1 i 2, no perquè no creiem que caldria que hagi de ser patrimoni públic dels tarragonins i les tarragonines, que és l'única manera de garantir la seva conservació i preservació, sinó perquè no creiem que la via que es planteja, que és la del tanteig i retracte i aquesta mena de consideració genèrica dels imports que ha dedicat la Generalitat a comprar edificis, sigui l'única sortida i segurament no la millor actualment.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. I per posicionar-se sobre les... *(Veus de fons.)* No, no, sobre les esmenes, el diputat Bertran.

Jordi Bertran i Luengo

Gràcies, president. Bé, en tot cas ja ho he dit abans que hem acceptat aquesta. Sí que aclarir algunes de les dubtes que es generen aquí. Per una banda, venim d'estar a punt de perdre un retaule i ara estem a punt de perdre un palau significatiu, alerta. El 5 de juliol del 2012 s'esfondra un palau gòtic molt a prop d'aquest, alerta. Les coses avisen i alguna vegada hi ha un cop de sort. En aquell moment, l'ajuntament socialista a Tarragona. Alerta, no va passar res, però pot passar. Fa pocs mesos l'edifici ple d'ocupes i s'ha d'intervenir per desallotjar aquest tema. Alerta. I després, tretze anys en què no s'ha sigut capaç d'aplicar el règim sancionador de la llei del 1993, no entenc com ara s'aplicarà, si portem tretze anys sense aplicar-la, no ho entenc.

Imports de 3 milions a 71 milions d'euros per compra de patrimoni de la Generalitat de tot tipus. I finalment, no puc entendre com fa pocs dies, poques setmanes, pocs mesos, l'Estat proposava adquirir aquest espai juntament amb l'alcalde. Era una de les propostes que es posaven damunt de la taula per fer-hi un *parador nacional*. No entenc com es pot plantejar la proposta de fer un parador nacional per part de l'Estat juntament amb l'alcalde, PSC-PSOE, i en canvi no es pot plantejar aquesta compra per part de la Generalitat. Em costa molt d'entendre. La proposta va quedar a l'aire perquè a l'Estat finalment no li va semblar suficientment adient.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat.

I si els sembla, votem cada punt per separat, perquè hi ha hagut un parell de propostes de vot separat i em sembla que ho farem més bé així.

Comencem a votar el punt primer.

Vots a favor?

S'aprova amb els vots d'Esquerra, del Partit Popular, de VOX i de Junts. S'aprova, vull dir, que són els que han votat que sí.

Vots en contra?

El Grup Socialista i Units per Avançar.

Abstencions?

El Grup de la CUP i el Grup de Comuns.

Per tant, prospera el punt.

Punt número dos.

Vots favorables?

Els vots d'Esquerra, el Partit Popular, VOX i Junts. (*Veus de fons.*) VOX no, perdó.

Vots en contra?

Grup Socialista.

Abstencions?

La CUP, Comuns i VOX.

Per tant, prospera també.

I el punt tres.

Vots favorables? S'entén que amb la transacció que ja coneixen, eh?

Junts, Partit Popular, Esquerra Republicana, Comuns, CUP i Grup Socialista i Units per Avançar, a favor.

Vots en contra?

Abstencions?

El Grup de VOX.

Per tant, també prospera.

Molt bé, doncs, donem per a aixecada la sessió.

La sessió s'aixeca a...

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT